

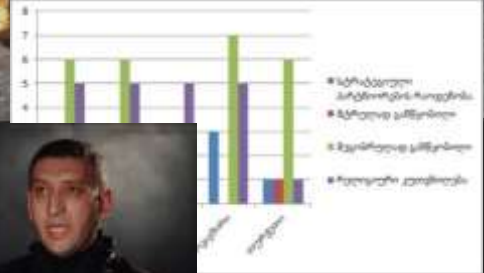

ტექნიკა და უსაფრთხოება

N8 2024

ანალიტიკური, სამეცნიერო-შემოწმებითი ჟურნალი

TECHNIQUES & SAFETY

- ჰუმანიტარული განადგვა როგორც მოსახლეობის უსაფრთხოების უზრუნველყოფის დონის ძიება
- საქართველოს გეოპოლიტიკური უსაფრთხოება უცხოური გავლენების პირობებში
- სიცრუის თეორიაზე დაყრდნობით, დაშიფრული მესიჯის საჯაროდ გადასემის ტექნოლოგიის ანალიზი
- ცნობები მიღმეირიდან. კასტა ჯვარი, როგორც მისია და მიზანი

ტექნიკა და უსაფრთხოება

დამფუძნებელი და
მთავარი რედაქტორი
პიტრეზი გრატიასვილი

რედაქტორები:
ზვიადი ღვინიაშვილი
ვალერი ჭაჭანიძე
გივი სანაძე

გამომცემლობა:
საზოგადოებრივი
უსაფრთხოების
ანალიტიკური ცენტრი

რედაქციის მისამართი:
თბილისი,
გ.ჩუბინაშვილის ქ.27
ტელ: 577 41 66 20
551 39 20 38

Email: info@psac.ge;
psacge@gmail.com
www.psac.ge

მასალების გადაბეჭდვა
რედაქციასთან
შეთანხმების გარეშე
აკრძალულია.

ყურადღება!

გაბრუნდეთ “ტექნიკა
და უსაფრთხოება” და
მიიღეთ მისამართზე
წელიწადში ერთხელ!
ტელ: 577 41 66 20

ISSN 2587-5515

3

მეცნიერება

ჰუმანიტარული განადგვა
როგორც მოსახლეობის
უსაფრთხოების უზრუნველყოფის
ღონისძიება

12

მეცნიერება

საქართველოს გეოგოლითიკური
უსაფრთხოება უცხოური
ბავლენების პირობებში

18

მეცნიერება

სიცრუის თეორიაზე
დაყრდნობით, დაშიფრული
მესიჯის საჭაროდ გადასცემის
თქმულობის ანალიზი

28

ანალიტიკა

ცნობები მიდმიერიდან
კაცთა ჯვარი, როგორც მისია და
მიზანი

სტატიის ავტორთა მიერ, მასალათა ძირითადი ნაწილი
მოგზადებულია ინტერნეტ რესურსებზე და მათ შორის სხვა
ლია წყაროებზე დაყრდნობით.

ჰუმანიტარული განადგვა როგორც მოსახლეობის უსაფრთხოების უზრუნველყოფის ღონისძიება

გრიგორ დანელია

სამხედრო დოქტორი, პოლკოვნიკი

სტუ-ს ნაგებობების, სპეციალური სისტემებისა და საინჟინრო უზრუნველყოფის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერ თანამშრომელი

გარიკ აგაჯანოვი

პოლკოვნიკი

ანოტაცია: პოსტკონფლიქტურ ქვეყნებში უკონტროლოდ დარჩენილი აუფეთქებელი ჭურვები და საინჟინრო საბრძოლო მასალები, ადგილობრივი მოსახლეობის მშვიდობიანი ცხოვრების, სახელმწიფოს ფუნქციონირებისა და განვითარების უსაფრთხო გარემოს შექმნაში, საფრთხის შემცველია. სტატიაში მოყვანილია ჰუმანიტარულ განადგვაში ჩართული ორგანიზაციები და მათ მიმართ წაყენებული მოთხოვნები. ასევე, პოსტკონფლიქტური პერიოდისათვის დამახასიათებელი განადგვის მეთოდები.

საკვანძო სიტყვები: პოსტკონფლიქტური რეგიონი, ნაღმი, ჰუმანიტარული განადგვა, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობა, განადგვის მეთოდები.

მეორე მსოფლიო ომის დამთავრებიდან დღემდე, სხვადასხვა ქვეყნებში არაერთი შეიარაღებული კონფლიქტი გაღვივებულა. ამ კონფლიქტების წარმოშობა უკავშირდება რელიგიურ, ეროვნულ-გამანთავისუფლებელ, ეთნიკურ და სხვა ფაქტორებს, რომლებსაც ლოკალური, რეგიონალური ან საერთაშორისო მოქმედების ხასიათი აქვთ.

მიმდინარე ეტაპზე, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია დიდ ყურადღებას აქცევს პოსტკონფლიქტურ რეგიონებში ჰუმანიტარული მისიების ორგანიზებას. სხვა ჰუმანიტარულ საკითხებთან (საკვები, წყალი, სამედიცინო დახმარება) ერთად, ამ ქვეყნებში იგზავნება გამწვანებელი ჯგუფები, რომლებიც ადგილობრივი მოსახლეობისათვის უსაფრთხო გარემოს შექმნაზეა ორიენტირებული.

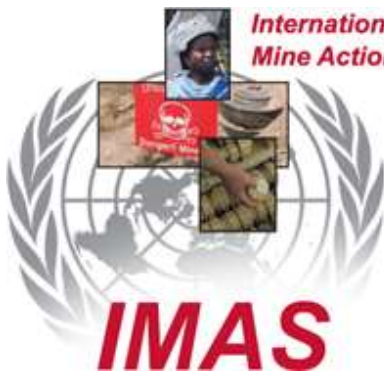
წინამდებარე სტატიაში განვიხილავთ ჰუმანიტარული დახმარების ერთ-ერთ სახეობას, კერძოდ ჰუმანიტარულ განადგვას.

თანამედროვე კონფლიქტებში უხვად გამოიყენება საინჟინრო საბრძოლო მასალები, რომელთა ნაწილი აუფეთქებელი რჩება პოსტკონფლიქტურ რეგიონებში და დიდ საფრთხეს უქმნის მშვიდობიან მოსახლეობას. ამასთან, უნდა ითქვას, რომ თუ დარჩენილი აუფეთქებელი ჭურვი არაკონტროლირებადი პროცესია, ამიტომ ნაღმების ჩადებისას აუცილებლად უნდა შეიქმნას შესაბამისი სქემები. საერთაშორისო სამართლის თანახმად კონფლიქტში ჩართული მხარეები ვალდებული არიან დანადგმული ველების შესახებ ინფორმაცია მიაწოდონ შესაბამის ორგანიზაციებს, რომლებიც განადგვითი სამუშაოებით არიან დაკავებული (გაერთიანებული ერების შესაბამის ორგანიზაციებს), მაგრამ სამწუხაროდ ეს ასე არ ხდება.

აუფეთქებელი ნაღმებისგან წარმოქმნილი საშიშროება არ წარმოადგენს მხოლოდ ადამიანის სიცოცხლისთვის არსებულ საფრთხეს, არამედ ის ზეგავლენას ახდენს, როგორც სოციალურ-ეკონომიურ, ასევე ეკოლოგიურ გარემოზეც. მაგალითად, შექმნილი გარემოებით იზღუდება სატრანსპორტო კომუნიკაციების, ენერგო (ჰესები, კაშხლები) და საწარმოო ობიექტების ნორმალური გამოყენების შესაძლებლობა. ყოველივე ეს ქმნის ხელისშემშლელ პირობებს, რაც მკვეთრად შესამჩნევია მცირე და განვითარებადი ქვეყნების ეკონომიკის რეაბილიტაციისას.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მონაცემებით, კონფლიქტების შემდეგ 64 ქვეყანაში დარჩენილია დაახლოებით 110 მილიონამდე აუფეთქებელი ნაღმი, ხოლო 100 მილიონი დასაწყობებულია გამოყენების მოლოდინში. ყოველწლიურად დანადგულ ველებზე იღუპება დაახლოებით 10000 ადამიანი, 20000 მეტი დაჭრილი და დასახიჩრებულია (აქედან 30% ბავშვი). გამოვლენილია ის ქვეყნები, რომელთა ტერიტორიაზეც 1 მილიონზე მეტი გაუნებელყოფილი ნაღმია დაფიქსირებული. ესენია: ეგვიპტე (23 მლნ.), ირანი (16 მლნ.), ანგოლა (15 მლნ.), ავღანეთი (10 მლნ.), ერაყი (5-10 მლნ.), კამბოჯა (4-7 მლნ.), ბოსნია-ჰერცეგოვინა (6 მლნ.), ვიეტნამი (3 მლნ.), მოზამბიკი (2-3 მლნ.), სუდანი (2 მლნ.), სომალი (1-2 მლნ.).

1997 წლის 18 სექტემბერს, კანადის ქალაქ ოტავაში, მიღებულ იქნა „ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გამოყენების, მარაგების შექმნის, წარმოების, გადაცემის საწინააღმდეგო და მათი განადგურების შესახებ კონვენცია“ [1]. ამ დოკუმენტს ხელი მოაწერა და მისი რატიფიცირება მოახდინა 156 - დან 131 - მა ქვეყანამ. კონვენციას ხელი არ მოაწერეს ამერიკის შეერთებულმა

შტატებმა, რუსეთის ფედერაციამ, ჩინეთმა, ინდოეთმა, პაკისტანმა და ჩრდილო აღმოსავლეთის ქვეყნების უმრავლესობამ. გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მოქმედ დოკუმენტებში გამოყენებული ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობის საერთაშორისო სტანდარტი (International Mine Action Standards - IMAS) [2] გულისხმობს ღონისძიებათა კომპლექსს, რომელიც მიმართულია პოსტკონფლიქტურ რეგიონებში დარჩენილი ნაღმებით და აუფეთქებელი საბრძოლო

მასალებით გამოწვეული საფრთხეების შემცირებაზე.

აქედან გამომდინარე, ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობა მოიცავს ხუთ კომპონენტს:

1. ინფორმირება ნაღმებიდან გამომდინარე საფრთხეებზე;
2. ჰუმანიტარული განაღმვა;
3. ნაღმებისგან დაზარალებული მოსახლეობისთვის დახმარების აღმოჩენა, რომელიც რეაბილიტაციასა და სოციალურ-ეკონომიკურ რეინტეგრაციასაც მოიცავს;
4. ნაღმების მარაგის განადგურება;
5. ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების გამოყენების საწინააღმდეგოდ საზოგადოებრივი კომპანიებისა და აქციების ჩატარება.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობის განვითარებას სამ ეტაპად განიხილავს :

I ეტაპი (1988 – 1994 წლები) - საერთაშორისო ეგიდით ნაღმსაწინააღმდეგო ღონისძიებებს საწყის ეტაპად 1988 წელი ითვლება, როდესაც გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ,

ავღანეთის ომოს დამთავრების შემდეგ, დარჩენილი ნაღმებით გამოწვეულ საფრთხეებთან ბრძოლისთვის ჰუმანიტარული ოპერაციები ჩაატარა და ტერმინი „განადმვა“ გამოიყენა. განადმვითი საერთაშორისო ჰუმანიტარული ორგანიზაციების ჩამოყალიბებამ გამოიწვია ტერმინების დაზუსტების (გამიჯნვის) აუცილებლობა. საჯარისო განადმვითი ოპერაციებისაგან განსხვავებით ამ ღონისძიებებს „ჰუმანიტარული განადმვა“ ეწოდა.

1988 წელს პირველად შეიქმნა არასამთავრობო ორგანიზაცია HALO Trust (Hazardous Area Life-Support Organization), რომელიც ბრიტანელმა ოფიცერმა კოლინ მიტჩელმა ჩამოაყალიბა. ერთი

წლის შემდეგ, კიდევ ერთმა ბრიტანელმა სამხედრო მოსამსახურემ რეი მაკგრატმა, განადმვის საქმიანობის საკონსულტაციო ჯგუფი შექმნა (Mines Advisory Group – MAG) [3]. ამ ორგანიზაციამ პირველად შეაფასა ავღანეთში დარჩენილი ნაღმებით გამოწვეული საფრთხის მასშტაბები. შეიქმნა ნაღმებისგან დაზარალებულთა დასახმარებელი ორგანიზაციები: (Handicap International - HI) [4] და „ნორვეგიელი ხალხის

დახმარება“ (Norwegian Peoples Aid - NPA) [5]. ჩამოყალიბდა ქვეითსაწინააღმდეგო ნაღმების აკრძალვის საერთაშორისო კომპანია (International Campaign to Ban Landmines - ICBL) [6], კომერციული ორგანიზაციები „BACTEC“, „European Landmine Solutions“, „Royal Ordnance“ და სხვა, რომლებმაც ჰუმანიტარული განადმვის ოპერაციებში დიდი წვლილი შეიტანეს.

II ეტაპი (1995 – 1998 წლები) - ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობის სტანდარტიზაციის პერიოდი. ჰუმანიტარული განადმვების ჩატარებისას მიღებული გამოცდილებიდან გამომდინარე, წარმოიშვა საერთაშორისო სტანდარტების შემუშავების აუცილებლობა. 1996 წელს, დანიაში გამართულ საერთაშორისო კონფერენციაზე, განხილულ იქნა ჰუმანიტარული განადმვისთვის შესაბამისი სტანდარტების შემოღების აუცილებლობის საკითხი. ამავე კონფერენციაზე, განადმვის პროცესის ყველა ასპექტისთვის შემოიღეს კრიტერიუმები. მიღებული გადაწყვეტილებების საფუძველზე, 1996 წლის ბოლოს, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხელმძღვანელობით მიიღეს

„ჰუმანიტარული განადმვის ოპერაციების საერთაშორისო სტანდარტები“ (International Standards for Humanitarian Mine Clearance Operations). ამავე წელს, UNICEF-მა დაიწყო რისკების შესწავლის თემატიკური საერთაშორისო სახელმძღვანელო პრინციპების ჩამოყალიბებაზე მუშაობა, რომელიც 1999 წელს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ მიიღო სახელმძღვანელოდ. აღსანიშნავია, რომ 1998 წელს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ პროექტების (UN Office for Project Services - UNOPS) მომსახურებისთვის ოფიციალურად შექმნა ნაღმსაწინააღმდეგო

საქმიანობის სპეციალიზებული ქვედანაყოფი (Mine Action Unit - MAU) [7]. მის ფუნქციაში შედიოდა: პროექტების მართვის ექსპერტიზა, ნაღმსაწინააღმდეგო ოპერაციების ტექნიკური ასპექტების განხილვა, ექსპერტებისა და კონსულტანტების შერჩევა-დაკომპლექტება და სხვა. ასევე, შემუშავებულ იქნა ორგანიზების ახალი მეთოდები.

III ეტაპი (1999 წლიდან დღემდე) - ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობის მნიშვნელოვანი ეტაპია, რომელიც ითვალისწინებს არსებულ სოციალურ-ეკონომიკურ ფაქტორებთან და მუდმივად განახლებად ტექნიკურ საშუალებებთან პროცესების ადაპტირებას.

1999 წელს კოსოვოში, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ძალისხმევით განხორციელებული ოპერაციის შედეგად, 30 მლნ. მ² ტერიტორიაზე ნაბიჯ-ნაბიჯ იქნა გაუვნებელყოფილი 45 000 სასიკვდილო მოწყობილობა. კოსოვოს, ავღანეთის,

UNMAS

ჩრდილოეთ ერაყისა და სხვა ქვეყნების გამოცდილების საფუძველზე შემუშავდა ნაღმსაწინააღმდეგო საქმიანობის

საერთაშორისო სტანდარტები (IMAS), რომელმაც ადრე მიღებული სტანდარტი ჩაანაცვლა.

გაერთიანებული ერების ეგიდით შექმნილი United Nations Mine Action Service (UNMAS) [8] სამსახური, ჟენევის საერთაშორისო

ჰუმანიტარული განადმვის ცენტრთან (Geneva International Centre for Humanitarian Demining - GICHD) [9] თანამშრომლობით ახორციელებს ჰუმანიტარული

GICHD

Geneva International Centre
for Humanitarian Demining

განადმვითი ოპერაციების მართვას, უზრუნველყოფას და სტანდარტების დახვეწას.

ჰუმანიტარული განადმვის მეთოდები

დღეისათვის ცნობილია 2500-ზე მეტი ნაღმის ნაირსახეობა, რომლებიც დამზადებულია როგორც ლითონის, ასევე პლასტიკური მასალებისაგან. მათი მოქმედებაში მოყვანა ხორციელდება კონტაქტური, აკუსტიკური, სეისმური და რადიოელექტრონული ზემოქმედებით, რამაც გამოიწვია ახალი თანამედროვე (უფრო ეფექტური) განადმვის მეთოდებისა და ტექნიკური საშუალებების შექმნის აუცილებლობა. ჰუმანიტარული განადმვის ოპერაციების ჩატარების მეთოდის შერჩევა მნიშვნელოვნად არის დამოკიდებული რაიონის გეოგრაფიულ და ტოპოგრაფიულ მახასიათებლებზე. იმ გარემოში, სადაც თანამედროვე ტექნიკის გამოყენება არ არის შესაძლებელი, განადმვით ოპერაციებში დღესაც ძველ მეთოდებს იყენებენ.

ხელით განადმვა - მიუხედავად განადმვის ახალი საშუალებების გამოჩენისა, განადმვითი ოპერაციების ჩატარებისას საცეცმა აქტუალობა არ დაკარგა. ეს არის ყველაზე მარტივი და იაფი საშუალება. ამავდროულად, აღნიშნული მეთოდი მეტად სახიფათოა, ვინაიდან გამნადველი უშუალო კონტაქტშია ნაღმთან (გამნადველის ხელები და სახე, უშუალოდ ნაღმისკენაა მიმართული). ნაღმების აღმოჩენა ხდება დახრილი კუთხით გრუნტში

ჩასობის (დახრის კუთხე 300) მეშვეობით დაახლოებით 10-14 სმ. სიღრმეზე. როდესაც საცეცი

ეხება მიწაში არსებულ საგანს (სავარაუდოთ ნაღმს), გამნადველი შემოაცილებს ნაღმს გარშემო არსებულ გრუნტს, რის შემდეგაც ახორციელებს მის გაუვნებელყოფას. საცეცი, როგორც წესი, გამოიყენება სხვა ნაღმების აღმოსაჩენ საშუალებებთან ერთობლივად (კომბინირებული მეთოდი).

ნაღმებში (მაგნიტური დეტონატორი) - მეორე მსოფლიო ომიდან დღემდე, ტექნოლოგიური პროგრესისა და ნაღმების კონსტრუქციული ცვლილებების გამო (თანამედროვე ნაღმების

ზოგიერთი სახეობა არ შეიცავენ ლითონის ნაწილებს, ან შეიცავენ ძალიან მცირე რაოდენობით) დაიხვეწა ნაღმებების კონსტრუქცია და გაუმჯობესდა ტექნიკური მახასიათებლები. თანამედროვე ნაღმებები გაცილებით უფრო პატარა ზომებისაა, მგრძნობიარე და მოსახერხებელია. ამასთან აღსანიშნავია, რომ მგრძნობელობის მომატების გამო ის აფიქსირებს ნიადაგში არსებულ ლითონისგან

დამზადებულ მცირე ზომის უცხო საგნებს, რაც განაღმვის პროცესში ხელის შემშლელი ფაქტორია.

ძაღვების გამოყენება - ძაღვების დახმარებით ნაღმების აღმოჩენა ერთ-ერთი ძველი მეთოდია, რომელსაც საფუძვლად უდევს, როგორც მათი ბიოსენსორილი თვისებები, ასევე ადამიანთან ერთად (წყვილში) მუშაობის უნარი. გაწვრთნილი ძაღლი გრძნობს და ანიშნებს ლიდერ-მენაღმეს აღმოჩენილი ობიექტის შესაძლო მდებარეობას (როგორც წესი ჯდება ნაღმთან). განაღმვით ოპერაციებში ძაღვების გამოყენებას მრავალი დადებითი ბხარე აქვს, რის გამოც

ჰუმანიტარული განაღმვით დაკავებული ორგანიზაციები მათ აქტიურად იყენებენ:

- ძაღვების გამოყენებისას განაღმვითი სამუშაოები მიმდინარეობს შედარებით სწრაფად და ეფექტიანად. ადგილმდებარეობიდან და ვითარებიდან გამომდინარე ეფექტიანობა იზრდება 200 - 700%-ით. ძაღვებს შეუძლია აღმოაჩინონ ნაღმები, რომლებიც გამოირჩევიან ასაფეთქებელი მასალის დაბალი კონცენტრაციით,

რის შედეგადაც გამნადველს არ ეფანტება ყურადღება ნიადაგში არსებული სხვა ნივთების გამო;

- განსაკუთრებით ეფექტურია ძაღვების გამოყენება გზების, რკინიგზებისა და სხვა კომუნიკაციების კორიდორების გასანაღმვად, ვინაიდან ჭარბად გამოყენებული სხვადასხვა ლითონის კონსტრუქციები და საგნები შეუძლებელს ხდის ტექნიკისა და ნაღმებების გამოყენებას.

რობოტები და დისტანციურად მართვადი განაღმვის საშუალებები - ჰუმანიტარულ ოპერაციებში მონაწილე წამყვანი ქვეყნები მიისწრაფიან ტექნოლოგიების განვითარებით მიაღწიონ პერსონალის დანაკარგების შემცირებას, რის შედეგადაც საჭირო გახდა ცვლილებების შეტანა მოქმედების ტაქტიკაში, მიდგომებსა და სტანდარტებში. თანამედროვე პრაქტიკაში

საბრძოლო და პოსტკონფლიქტურ ჰუმანიტარულ განაღმვით ოპერაციებში აქტიურად იყენებენ რობოტებს.

მათი ზომები და წონა (დანიშნულებიდან გამომდინარე) რამდენიმე ათეული გრამიდან რამდენიმე ათეულ ტონამდე მერყეობს. ასევე განსხვავებულია მათი პლატფორმები (ბორბლიანი, მუხლუხიანი და სხვა). ისინი დისტანციურად იმართებიან, ხოლო მათი შესაძლებლობები

დისტანციური მოქმედების საინჟინრო მანქანა (რობოტი) MV-4 (ან M160)

დამოკიდებულია მათში ჩადებული პროგრამებზე. მსგავსი ტექნიკის ტიპური მაგალითია მუხლუხიანი საინჟინრო მანქანა MV-4 (ან M160), რომლის წონა 5,32 ტონაა. MV-4 იმართება დისტანციურად 2 კმ. რადიუსში და შეუძლია გაუვნებელყოს 320 მმ. სიღრმეზე ჩადებული ჭურვები [10].

თანამედროვე პრაქტიკაში სამხედრო, პოლიციური და ჰუმანიტარული განაღმვითი ოპერაციების ჩასატარებლად აქტიურად იყენებენ

მცირე ზომის რობოტებს. მაგალითისთვის მოვიყვანოთ შეერთებულ შტატებში კომპანია „Northrop Grumman Corporation“-ის მიერ შექმნილი MarkV-A1. მასზე დამონტაჟებულია რამოდენიმე ვიდეოკამერა და წყლის ჭავლის დანადგარი. მიმდინარე ეტაპზე MarkV-A1 გამოიყენება აშშ-ში, ისრაელსა და კანადაში.

ამერიკულმა კომპანია Harris-მა შეიმუშავა ახალი T-7 ტიპის გამანადგმელი რობოტი. ასაფეთქებელ მასალასთან (მოწყობილობებთან) მუშაობისას ინფორმაცია სენსორების საშუალებით ოპერატორს გადაეცემა, რომელიც მართვის სახელურზე მიღებული იმპულსით განსაზღვრავს საშიშ ნივთთან მანიპულირების სიმძლავრეს. რობოტის ეს შესაძლებლობები ოპერატორს აქამდე მიუღწევადი ამოცანების შეასრულების საშუალებას აძლევს. T-7 გამანადგმელმა რობოტმა პოპულარობა მოიპოვა და გამოიყენება როგორც სამხედრო, ასევე ჰუმანიტარული განაღმვის ოპერაციებში [11].

ვირთხები - განაღმვით სამუშაოებში თავისი წვლილი ბელგიელმა მოქალაქემ ბარტ

ვიტჯესტმა შეიტანა, რომელმაც „HeroRAT“ პროექტის ფარგლებში, ნადმების აღმოსაჩენად, აფრიკული ვირთხა (*Cricetomys gambianus*) გაწვრთნა. მღრღნელი, თავისი მონაცემებით, იდეალური არჩევანია და მან წარმატებით მოიპოვა გამანადგმელის როლი. ვირთხას განვითარებული აქვს სუნის შეგრძნების უნარი და შეუძლია ერთმანეთისაგან განასხვავოს ჰაერში გაფანტული ამა თუ იმ ნივთის სუნი. ის ადვილად იწვრთნება და დიდი სიცოცხლისუნარიანობით გამოირჩევა. ვირთხის ეს ჯიშში ადაპტირებულია ადგილობრივ

პირობებთან და გამძლეა სხვადასხვა ავადმყოფობის მიმართ. დადებით მხარედ ითვლება მისი მცირე წონა, რაც განაღმვის პროცესში ნაღმის მოქმედებაში მოყვანის ალბათობას საგრძნობლად ამცირებს.

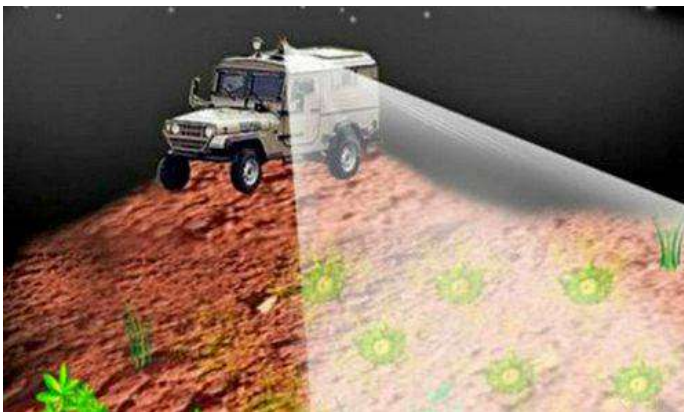
პირველი წვრთნა ბელგიაში ჩატარდა და დამაკმაყოფილებელი შედეგების მიღებისთანავე, პროექტმა 2000 წელს აფრიკაში განაგრძო ფუნქციონირება. ამჟამად ტანზანიის ქალაქ მოროგოროში შექმნილია „ნაღმმებნი ვირთხების“ გაწვრთნის სკოლა. მღრღნელის გაწვრთნისათვის, მიწაში მაღავენ კონტეინერში მოთავსებულ ასაფეთქებელ ნივთიერებას და ასწავლიან მის აღმოჩენას. ყოველი აღმოჩენილი კონტეინერის შემდეგ მას წამახალისებელ საკვებს აძლევენ, რის შედეგადაც ვირთხას სპეციფიური რეფლექსი უმუშავდება. ერთი ვირთხის გაწვრთნა მიმდინარეობს დაახლოებით რვა თვე, ხოლო ღირებულება დაახლოებით რვა ათასს დოლარს აღწევს, რაც ნაღმმებნი ძაღლის გაწვრთნისთვის საჭირო ღირებულებაზე დაახლოებით 10 – 30-ჯერ ნაკლებია (სხვადასხვა მოპოვებული ინფორმაციის საფუძველზე). პროექტის მონაწილეები ამაყოფენ იმით, რომ ამ ხნის მანძილზე არცერთი ვირთხა არ აფეთქებულა.

მოზამბიკში ვირთხების გამოყენებით გაინაღმა დაახლოებით 6 მლნ. კვადრატული მეტრის ტერიტორია. ბარტ ვიჯენსის ვირთხებმა აღმოაჩინეს დაახლოებით 2500 ნაღმი, 1000 სხვადასხვა საბრძოლო მასალის ნარჩენი, ასევე ათი ათასობით საბრძოლო იარაღი და აღჭურვილობა. პროექტმა წარმატებული გამოყენება ჰპოვა ტანზანიაში და ანგოლაში სადაც გაინაღმა მნიშვნელოვანი ტერიტორიები. ტანზანიის „გამნაღველი ვირთხების“ წარმატებით და გამოცდილებით დაინტერესდნენ აშშ-ს უწყებებში, რომლებმაც 2010 წელს შექმნეს მსგავსი კვლევითი პროექტები.

პროექტის განვითარების შედეგად, დღეს ვირთხების გამოყენებით შესაძლებელია ნახევარ საათში 200მ² ფართობის განაღმვა, მაშინ როცა, ნაღმმებნის გამოყენებით აღნიშნული ტერიტორიის დამუშავებას 25 საათი სჭირდება [12].

ბაქტერიები - თანამედროვე მსოფლიოს მეცნიერები აქტიურად მუშაობენ განაღმვის ახალი და უსაფრთხო მეთოდების შემუშავებაზე. მაგალითად, ამ მიმართულებით საინტერესოა

ისრაელის მიღწევები. მათ, ნაღმების აღმოჩენისათვის, მეცნარეებისა და შტამების ნაირსახეობა გამოიყვანეს, რომლებიც მიწაში არსებული ასაფეთქებელი ნივთიერების ირგვლივ მრავლდებიან. ასეთი კოლონიების აღმოჩენა ვიზუალურადაა შესაძლებელი: მეცნარეები აქტიურად იზრდებიან საბრძოლო მასალების ირგვლივ, ხოლო ბაქტერიები ირეკლავენ ლუმინისცენტურ

გამოსხივებას. მეცნიერების მიერ გამოყვანილი ბაქტერიები მხოლოდ ტრინიტროტოლუოლის ახლო გარემოში მრავლდებიან. ამ ნივთიერებას კი შეიცავს ნაღმების მუხტის აბსოლუტური უმრავლესობა. აღნიშნული ნივთიერების მიწაში არსებობისას ბაქტერიები გამოყოფენ ფლუორისცენტურ გამოსხივებას, რომელიც დისტანციურად ფიქსირდება სპეციალური ოპტიკური სისტემით [13].

ჰუმანიტარულ განაღმვით ოპერაციებში თავისი წვლილი ავლანელებმაც შეიტანეს. მასსუდ ხასანმა მეტად საინტერესო და იაფი განაღმვის საშუალება შექმნა - „Mine Kafon“ [14].

კონსტრუქციულად, მოწყობილობის შუაში რკინის 17 - 20 კილოგრამიანი ბირთვია განთავსებული. მის გარშემო ბამბუკის 170 ჭოკი მაგრება, რომლის ბოლოშიც პლასტიკატის ფირფიტებია მოთავსებული. კონსტრუქციის საერთო წონა 80 კილოგრამია. ის, ქარის საშუალებით და რელიეფის დახრილობის გამოყენებით თავისუფლად დაგორავს და ნაღმზე გადავლისას აინიცირებს მის აფეთქებას. კონსტრუქციის ღირებულება დაახლოებით 40 აშშ დოლარია. ასეთ მოწყობილობას აქვს GPS გადამცემი, რომლის საშუალებითაც შესაძლებელია მისი მოძრაობის მარშრუტის დადგენა. ამ

ხელსაწოს ეფექტიანობა დაახლოებით 50%-ია, მაგრამ მის ღირებულებასთან, სიმარტივესთან და სხვა განაღმვის საშუალებების მონაცემებთან შედარებით, ის მაინც ეფექტიანად ითვლება. ავღანეთის შორეულ დასახლებულ პუნქტებში, სადაც ჯერ კიდევ ვერ ხერხდება მასიური განაღმვითი ღონისძიებების ჩატარება, აღნიშნული ხელსაწყო გამოყენება ძალიან აქტუალური და მოთხოვნილია.

ამრიგად, შეიარაღებულ კონფლიქტებში გამოყენებული და შემდგომ უკონტროლოდ დარჩენილი საინჟინრო საბრძოლო მასალები დიდ საფრთხეს უქმნის მშვიდობიან მოსახლეობას, ხოლო სუსტად

განვითარებულ ქვეყნებში ამასთანავე სიღარიბესა და ეკონომიკის განვითარების ხელშემშლელი ფაქტორია. აღნიშნული საკითხი მწვავედ დგას პოსტკომფლიქტური რეგიონების მშვიდობიან ეტაპზე გადასვლისას და ის თანამედროვე მსოფლიოს ერთ-ერთ მტკივნეულ პრობლემას წარმოადგენს. სტატიაში წარმოდგენილი განაღმვის მეთოდები და ტექნიკური საშუალებები

მოყვანილია, როგორც ჰუმანიტარული განადმევის მაგალითი და არ ასახავს ამ პროცესების სრულ სურათს.

გამოყენებული წყაროები:

1. www.icbl.org/media/604000/treatygeorgian.pdf
2. www.mineactionstandards.org
3. www.maginternacional.org
4. www.hi.org
5. www.npaid.org
6. www.icbl.org
7. www.mineaction.org
8. www.unmas.org
9. www.gichd.org
10. www.dok-ing.hr
11. www.robo-hunter.com
12. www.apopo.org
13. www.topwar.ru/113553-bakterii-protiv-min.html
14. www.minekafon.org/index.php/mine-kafon-ball

Humanitarian demining as a measure of population security

Grigor Danelia

Doctor of Military science, Colonel

Head of the Department of the Institute of Constructions, Special Systems and Engineering Maintenance of Georgian Technical University.

Garik Agadjanov

Colonel

Annotation: Uncontrolled unexploded shells and engineering ammunition that are remained in post-conflict countries pose a threat to the peaceful life of the local population and prevent the creation of a safe atmosphere for functioning and development of the country. The article discusses about the organizations that are involved in humanitarian counter mining and there are mentioned demands on them. Counter mining methods are also typical for the post-conflict period.

Key words: post-conflict region, mine, humanitarian counter mining, United Nations, counter mining activities, counter mining methods.

საქართველოს გეოპოლიტიკური უსაფრთხოება უცხოური გავლენების პირობებში

გიორგი გრატიაშვილი

სუაქ-ის გენ.დირექტორი, ინჟინერიის დოქტორი, ინფორმატიკის მეცნიერების მაგისტრი, სტუ-ის პროფესორი და მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი.

ანოტაცია: საქართველოს ევროინტეგრაციისკენ მიმავალ გზაზე, უამრავი გამოწვევის წინაშე უწევს სახელმწიფოს შეჯახება. ისეთი ქვეყნის როგორც საქართველოა, რომელიც ოდითგანვე ევროპასა და აზიას შორის დამაკავშირებელ სავაჭრო გზას წარმოადგენდა, ხდებოდა შურით აღვსილი ქვეყნების სამიზნე, რომელთა ინტერესი დღითიდღე იზრდებოდა და საბოლოოდ კომფრომტაციაში გადადიოდა. დღესდღეობითაც გაზრდილი ინტერესების კვალდაკვალ, ხელისუფლება იძულებულია საერთაშორისო პრაქტიკაზე დაყრდნობით შეიმუშაოს და შემოიღოს ე.წ. „გამჭვირვალობის კანონი“, რომელიც ნათელს გახდის უცხოურ სახელმწიფოთა მიერ საქართველოში დაფინანსებული ორგანიზაციების საქმიანობას. ფინანსური ნაკადების მიზნობრიობის გამჭვირვალობა, მოგვცემს საშუალებას, შევაფასოთ თუ რამდენად უსაფრთხოა მათი საქმიანობა სახელმწიფოსთვის.

საკვანძო სიტყვები: უცხოური გავლენა, კანონპროექტი, პროტესტი, ფასეულობები, ღირებულებები, ესკალაცია.

სახელმწიფოში დღეისათვის განვითარებული მოვლენები, რომელიც გამოწვეულია მმართველი პარტიის მიერ ინიცირებული კანონის, „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“, საზოგადოების ნაწილში იწვევს დისონანსს და მასიურ პროტესტს აღნიშნული კანონის წინააღმდეგ. აღნიშნული კანონპროექტი ოპოზიციური პარტიების შეფასებით ასოცირდება მტრულად განწყობილი სახელმწიფოს კანონმდებლობასთან, რის გამოც მას „რუსულ კანონს“ უწოდებენ.

აღსანიშნავია, რომ აღნიშნული კანონის ანალოგიები მოქმედებს არაერთ, მათ შორის საერთო ინტერესების მატარებელ სახელმწიფოებშიც, როგორიცაა ევროკავშირის წევრი ქვეყნები, ასევე აშშ-ი, დიდი ბრიტანეთი, კანადა, ისრაელი და სხვა.

უნდა აღინიშნოს, რომ კანონის ინიცირება ჯერ კიდევ გასულ წელს

განახორციელა საქართველოს მმართველმა პარტიამ, რასაც დიდი პროტესტი მოყვა საზოგადოების მხრიდან და მთავრობა იძულებული შეიქნა გაეწვია კანონპროექტი უკან. ამ

ფაქტის ფონზე, მოახლოებული საპარლამენტო არჩევნების პირობებში, ერთი წლის თავზე მმართველი პარტია ისევ ანხორციელებს აღნიშნული კანონის ინიცირებას, რაც ერთობ რისკიანი ნაბიჯია მოცემული არჩევნების პირობებში.

ცხადია, ისეთი სტრატეგიული მდებარეობის, აზია-ევროპის დამაკავშირებელი გზაჯვარედინი სახელმწიფო, როგორც საქართველოა, ამ გლობალიზაციის პირობებში, ვერ იქნება ჩრდილში. ის ოდითგანვე იწვევდა და იწვევს ზე სახელმწიფოების დაინტერესებას, როგორც ერთ-ერთი სავაჭრო-საკომუნიკაციო მაგისტრალი, მსოფლიოს სახელმწიფოთა შორის.

საქართველოს ისტორია, მისი ცივილიზაციის ნაშთები, კულტურა, ეთნოსი, თვითმყოფადობა და იდენტობა, ათასობით წლით დიდია უმეტეს სახელმწიფოზე. აქვე უნდა აღინიშნოს ის ფაქტიც, რომ პრაქტიკულად არ არსებობს საქართველოს ისტორიის მანძილზე მეგობარი სახელმწიფო, რომელიც ქართველების იდენტობის დაცვით და ხელშეწყობით ხასიათდებოდა. ერთადერთი მკვეთრად გამოხატული მაღლიერება ქართველი ერის წინაშე, მხოლოდ მცირერიცხოვან ერს, ინგუშებს შემორჩათ დღემდე, რომელთა ძნელბედობის პერიოდშიც ჩვენმა ერის და ბერის კაცებმა მათი შვილები შეიფარეს და მათმა დიდსულოვნებამ და მაღლიერების გრძნობამ დღემდე მოატანა. მაღლობა მათ ესოდენ დიდი სიყვარულისთვის. ცხადია, რომ ჩვენი ქვეყნის ძნელბედობის ჟამს ჩვენმა დიდმა მეფემ - „პატარა კახმა“, რომელსაც მთელი მისი მეფობის პერიოდში (1744-1798) გაუთავებელი ომები ქონდა ოსმალეთთან და სპარსელებთან, ერის თვითმყოფადობის გადარჩენის მიზნით, იძულებული ნაბიჯი გადადგა რუსეთის იმპერიასთან „გეორგიევსკის ტრაქტატის“ გაფორმებით, რაც ჩვენდა სამწუხაროდ ჩვენი ქვეყნის ღალატით და ანექსიით დასრულდა რუსეთის იმპერიის მიერ. ამაზე უთქვამთ „ვაის გავეყარე და უის შევეყარე“.

ზემოაღნიშნული ისტორიული მყოფადობის ფონზე, დღეს ისე როგორც არასდროს დგას ამოცანა, ყავს კი საქართველოს მოძმე ქვეყანა, რომელსაც მისი თვითმყოფადობა და იდენტობა საკუთარ გულისტკივილად მიაჩნია და მზადაა გვერდში დაუდგეს შესანარჩუნებლად და გასამღიერებლად? მითუმეტეს დღევანდელ რეალობაში, სადაც 20% ჩვენი სამშობლოს ტერიტორიისა დღემდე ოკუპირებული აქვს ჩვენს მიმართ მტრულად განწყობილ მეზობელს, რომელსაც არაფრის დიდებით არ სურს ჩვენზე გავლენის დაკარგვა და მზადაა ნებისმიერ სახელმწიფოსთან ჩაებას კონფლიქტში საკუთარი სახელმწიფოს საზღვრების პირა ქვეყნების არ დათმობისათვის, როგორც ეს დღეს უკრაინის მაგალითზე გამოიხატება. ერთი რამ ცხადია, რომ ეს მტერი ჩვენთვის ცნობილია მთელი მისი არსით და მოქმედებებით, და იმდენად ვართ მისი სიძულვილით შეპყრობილნი, რომ გამოსავლის ძიებაში, დახმარების თხოვნის სათხოვნელად სხვა სახელმწიფოებთან ცვდილობთ ალიანსის გაბმას, რაც ერთობ ლოგიკური ნაბიჯია, თუმცა აქვე არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ „გულანთებული მეგობარი“, ჩვენს სამშობლოს, გარდა ინგუშებისა, როგორც უკვე ავღნიშნეთ არ ყოლია მისი ისტორიის მანძილზე და არ უნდა შევიდეთ ილუზიაში, რომ ვინმე „ლამაზი თვალების“ გამო გამოგვიწვიდეს დახმარების ხელს უანგაროდ, და მითუმეტეს გაზედავს და ჩაებმება ოკუპანტთან ღია ბრძოლაში. ეს მაგალითი ნათლად ჩანს ჩვენი მოძმე ერის უკრაინის მაგალითზეც, რომელიც 2 წელზე მეტია იგერიებს იმპერიალისტური ზრახვების მატარებელ სახელმწიფოს ინტერვენციას საკუთარ საზღვრებში საკუთარი ერის განადგურების ხარჯზე და რომლის დახმარებასაც დღემდე არავინ რეალურად არ ცდილობს. თუმცა როგორც უკვე ავღნიშნე, ჩვენთვის გასაკვირი არც უნდა იყოს, რადგან სულ რაღაც 16 წლის

წინ, ჩვენი სამშობლო კიდევ ერთხელ აღმოჩნდა პირისპირ ღია დაპირისპირებაში რუსეთის იმპერიასთან და მაშინაც კი არავის არ გამოუწვდია დახმარების ხელი, გარდა ხმამაღალი განცხადებებისა და აღშფოთებებისა, რამაც შედეგად ჩვენი ქვეყნის კიდევ ერთი მხარე, სამაჩაბლო, ოკუპანტების კლანჭებში მოაქცია. დასკვნა ისაა, რომ ქართველებს მეტი სიფხიზლე მართებთ საკუთარი სულისა და გონიერება, რომ რადიკალური აზროვნების შედეგად, ისევ „უიდან ვაიში“ არ აღმოვჩნდეთ. სხვა თუ არაფერი „შეჩვეული ჭრი გერჩივნოს შეუჩვეველსო“, ესეც ბრძენ კაცთა უთქვამთ. ქრისტეს მოიმედება ამ აღდგომის დღეებში განსაკუთრებით, არის საფუძველი ჩვენი ქვეყნის მყოფადობისა და იდენტობის შენარჩუნების. დღესდღეობით, ყველასათვის საოცრებად რჩება საქართველოს როგორც არამც თუ სახელმწიფოს, არამედ ეთნიკური თვითმყოფადობაც კი. ყოველგვარ ლოგიკას მოკლებულია ჩვენი ისტორიის პატრონებს, რომ დღესაც პირში სული გვიდგას და მტერს ჩვენი არსებობით საფიქრალს არ ვუღებთ. საოცრებათა შემოქმედი კი ყველასათვის ცხადია, რომ სამყაროში მხოლოდ უფალია, დასაბამი სიცოცხლისა, რომლის სახელითაც, მადლიერებით და რწმენით მოვსულვართ აქამდე. თუ მეხსიერება არ მღალატობს შახ-აბასს მიაკუთვნებენ სიტყვებს: ქართველებს რომ სძლიოთ, უნდა „სარწმუნოება შეურყიოთ, ვენახები დაუწვათ და ქალები შეუბღალოთ“. არ არსებობს ქართველი რომ ჩვენს ერს და ქვეყანას არ გადაეტანოს. ნურც ის გამოთქმა დაგვავიწყდება, რომ „ისტორია მეორდება“ უთქვავთ და ამის არაერთგზის მომსწრენიც ვართ. უპრიანი იქნება თუკი დღესაც შევეცდებით და ჩვენი ისტორიული გამოცდილების, ცოდნის საფუძველზე, ე.წ. ფსევდო პარტნიორებს, სანამ ხმამაღალი შეძახილებით მტერს ან მითუმეტეს მოყვასს ვუწოდებთ, მათ გულწრფელობაში დასარწმუნებლად, მათი მიზნების და განზრახვების უკან მდგარ ინტერესებს გავაანალიზებთ. ნებისმიერ ერს მისი ისტორიის მანძილზე არაერთი სიდუხჭირე და ომი გადაუტანია, ყველას ააქვს დაცემების და აღზევების ხანა, რომლითაც დღემდე მოსულა და ფრიად მნიშვნელოვანია თუ რა სახით მოაღწია დღევანდლამდე. ამიტომ აუცილებლად უნდა შევფასოთ ერთმანეთის პარალელურად დადებითი და უაროვითი მხარეები და ის ღირებულებები, რომელიც დღეს მათი პოლიტიკის და იდენტობის განმსაზღვრელია. ყველა სახელმწიფოს საკუთარი ინტერესები ამოძრავებს და როგორც უკვე აქამდე აღვნიშნეთ, ჩვენი ძნელბედობის ჟამს მტერთან დაპირისპირებაში არავინ ამოგვდგომია მხარში, რაც იმის საფუძველს იძლევა, რომ ცივი გონებით მოვახდინოთ შეფასება თითოეული მათგანის და მას მერეც ფაქიზად ვუწოდოთ ვინმეს მეგობარი ან თუნდაც მტერი. ის, რასაც მეგობრობას ვუწოდებთ, მოყვასთან უანგარო ურთიერთობათა სახეა. ძალგვიძს კია ჩვენ უანგარობა და მითუმეტეს სხვას, რომლისკენაც ასე ხმამაღლა მივისწრაფით?

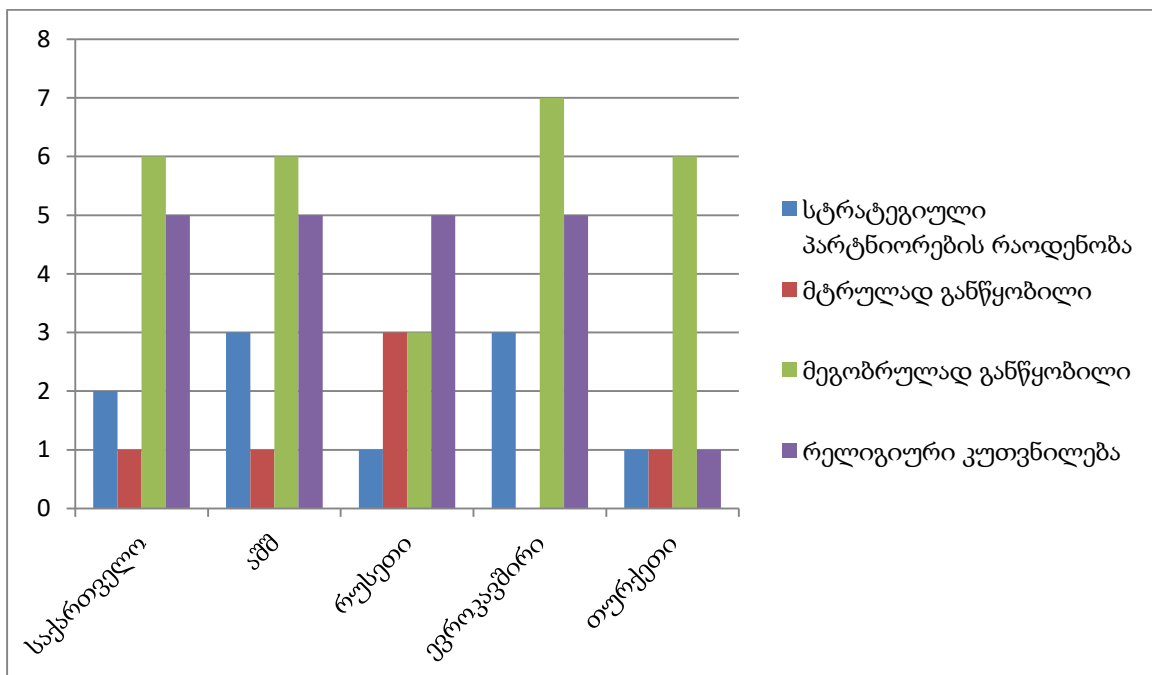
არავისთვის უცხო არ იქნება თუ ვიტყვით, რომ ქვეყნებს მათი განვითარების დონიდან გამომდინარე განსხვავებული ამოცანები და ინტერესები გააჩნიათ, რომლისკენაც ისინი ისწრაფვიან. განვითარება კი არ ნიშნავს მხოლოდ მატერიალური კუთხით (ტექნოგენური) მიღწეულ შედეგებს. განვითარება ასევე მნიშვნელოვანია სულიერი კუთხითაც, სულიერი ფასეულობებით, ზნეობრივი ღირებულებებით, რომელიც როგორც პიროვნების ასევე ერის და სახელმწიფოს იდენტიფიკატორია. აქედან გამომდინარე, ფაქიზი ნაბიჯებია საჭირო ამ ყოველივეს შესაფასებლად და პინაზე დასადებად. მეგობარი და პარტნიორი ხომ უპირველეს ყოვლისა გაუაზრებლად შინაგანი განცდებით, სულიერი ღირებულებების ნიშნით შეირჩევა, და მხოლოდ უკვე ამის მერე ხდება ურთიერთშეგუება, თანადგომა, ჭირის და ლხინის ერთად

გაზიარება და ურთიერთსიყვარული. არ შეიძლება ისტორიული გამოცდილების უგულებელყოფა და ახალგაზრდული მოთუხთუხე ემოციების ნდობა. „ასჯერ გაზომე და ერთხელ გაჭერიო“; „მოჩქარეს მოუგვიანდესო“.

გლობალიზაციისკენ სწრაფვის პირობებში, ანალიზისთვის შევეცადოთ ცხრილის სახით წარმოვადგინოთ საერთო ინტერესების, საერთო მტრების, მიზნების და ამოცანების მქონე სახელმწიფოები და კავშირები. დღეისათვის მოქმედი მსხვილი აქტორებიდან შეგვიძლია გამოვყოთ: აშშ, ევროკავშირი, რუსეთი, თურქეთი.

გლობალიზაცია - ერთა გაერთიანება, ერთმმართველობისკენ სწრაფვა						
#		საქართველო	აშშ	რუსეთი	ევროკავშირი	თურქეთი
1	წყობა	დემოკრატიული	დემოკრატიული	დემოკრატიული	დემოკრატიული	დემოკრატიული
2	სახელმწიფო მმართველობა	საპარლამენტო რესპუბლიკა, მრავალპარტიული, საპრემიერო მმართველობა.	ფედერალური საპრეზიდენტო მმართველობა	ფედერაციული, საპრეზიდენტო მმართველობა	ძირითადად საპარლამენტო რესპუბლიკები, საპრემიერო მმართველობები.	საპრეზიდენტო რესპუბლიკა
3	სამხედრო დოქტრინა	თავდაცვითი	აგრესიული	აგრესიული	თავდაცვითი	აგრესიული
4	სახელმწიფოებრივი მიზანი, გეზი	ევროატლანტიკური სივრცის სრულყოფილება ან წევრობა	მსოფლიო ჰეგემონია, გავლენების გავრცელება მსოფლიოს სახელმწიფოებზე	იმპერიალისტური მმართველობა, აგრესიული პოლიტიკის გატარება	ევროკავშირის გაზრდა და გლობალიზაციის მხარდაჭერა	ევროატლანტიკურ სივრცეში სრული ინტეგრაცია
5	მიზნის მიღწევის ამოცანა	სიმშვიდის შენარჩუნება და ეკონომიკური განვითარების ზრდა.	ნატოს გაფართოება ევროანტლატიკურ სივრცეში.	მეზობელი სახელმწიფოების ტერიტორიების ოკუპირება.	კანდიდატ და წევრ ქვეყნებთან ეკონომიკური კავშირების გაღრმავება.	საკუთარი ინტერესების დაცვით ევროატლანტიკურ სივრცეში სწრაფვა და ამიერკავკასიაში გავლენების გამყარება.
6	სტრატეგიული პარტნიორი	აშშ, ევროკავშირი	საქართველო, ევროკავშირი, უკრაინა.	ბელორუსია	აშშ, უკრაინა, საქართველო	აზერბაიჯანი
7	მტრულად განწყობილი	რუსეთი	რუსეთი	აშშ, ევროკავშირი, უკრაინა		სომხეთი
8	მეგობრულად განწყობილი	აშშ, ევროკავშირი, უკრაინა, აზერბაიჯანი,	ევროკავშირი, საქართველო, უკრაინა, აზერბაიჯანი,	ბელორუსია, თურქეთი, სომხეთი.	რუსეთი, თურქეთი, ბელორუსია, უკრაინა, საქართველო,	აშშ, ევროკავშირი, აზერბაიჯანი,

		თურქეთი, სომხეთი.	თურქეთი, სომხეთი.		სომხეთი, აზერბაიჯანი.	საქართველო, რუსეთი, უკრაინა.
9	ძირითადი რელიგიური კონფესიები	მართლმადიდებელი- ქრისტიანი; კათოლიკე- ქრისტიანი; გრიგორიანული. მუსლიმური. სხვა.	კათოლიკე- ქრისტიანი; მართლმადიდებელი- ქრისტიანი; მუსლიმი; იუდაიზმი. სხვა.	მართლმადიდებელი- ქრისტიანი; კათოლიკე- ქრისტიანი; მუსლიმური. იუდაიზმი. სხვა.	მართლმადიდებელი- ქრისტიანი; კათოლიკე- ქრისტიანი; მუსლიმური; გრიგორიანული. სხვა.	მუსლიმური. ი.

დასკვნა

ცხრილის მონაცემების თანახმად ევროკავშირი ყველაზე ნეიტრალური და მეგობრულად განწყობილი მხარეა, რომლის ეკონომიკის და ენერგო რესურსების დიდი ნაწილი რუსეთის ფედერაციასთან არსებულ საბაზრო კავშირებს ემყარება. რაც იმას მიუთითებს, რომ მასთან კონფროტაციას და მითუმეტეს სამხედრო ძალებით პირდაპირ დაპირისპირებას ყოველთვის თავს აარიდებს და საკმაოდ მოზომილად მოიქცევა იმ სახელმწიფოთა მიმართ, რომლის მიმართაც რუსეთის ფედერაციას შესაძლოა გააჩნდეს გარკვეული ინტერესები. ხოლო, რაც შეეხება თავად რუსეთის ფედერაციას, რომელიც ყველაზე ნაკლებად მეგობრული და მტრულად განწყობილი სახელმწიფოა, რჩება ჩვენთვის აქტიურ გამოწვევად, ვის მიმართაც ცალსახად გეგმაზომიერი და დიპლომატიური ნაბიჯები გვმართებს ტერიტორიული ერთიანობის აღსადგენად.

არსებული ვითარების გათვალისწინებით, საქართველო იყო და არის შუა გამყოფი ზოლი, დასავლეთსა და აღმოსავლეთს შორის, სამხრეთსა და ჩრდილოეთს შორის, რომელთა ინტერესების თანხვედრაც ჩვენი ქვეყნის ინტერესთა ხარჯზე ხორციელდება ხოლმე და იწვევს შიდა პოლიტიკური ვითარების ესკალაციას. აღნიშნულ პოლიტიკურ სიტუაციაში, სახელმწიფო ინტერესების და უსაფრთხოების გათვალისწინებით, გარკვეული ტიპის „გამჭვირვალობის“ შექმნა არამც თუ მიუღებელი, აუცილებელიც კია.

სწორედაც, რომ ასეთ პირობებში გვმართებს სიფრთხილე მოქმედებებში და საკუთარი იდენტობის, ღირსების და სუვერენული ინტერესების გათვალისწინებით, გააზრებული და მოზომილი ნაბიჯების და განცხადებების კეთება, სხვა სახელმწიფოთა ინტერესების გათვალისწინებით.

საბოლოოდ უნდა აღინიშნოს, რომ შიდა პოლიტიკური საკითხი რჩება აქტუალურ და დინამიურად ცვალებად მოვლენად, რომელიც მუდმივ რეჟიმში მოითხოვს სახელმწიფოს უსაფრთხოების საკითხების ცივი გონებით კვლევას.

გამოყენებული წყაროები:

1. <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/6171895?publication=0>
2. http://www.iccn.ge/index.php?article_id=585&clang=0
3. <https://tdi.ge/ge/page/sakartvelos-kanoni-ucxouri-gavlenis-gamchvirvalobis-shesaxe-shinauri-gavlana-religiur>
4. <https://www.radiotavisupleba.ge/a/32977659.html>
5. <https://ka.wikipedia.org/wiki/>

Georgia's geopolitical security under foreign influence

Giorgi Gratiashvili

CEO of PSAC, PhD in Engineering, Master of Computer Science, Lawyer, Professor and Chief Scientist at GTU.

Annotation: Georgia faces numerous challenges on its path to European integration. A country like Georgia, long a trade route connecting Europe and Asia, has become the envy of other countries, whose interest has grown daily, ultimately leading to military action. Today, in the face of increased interest, the government is forced to develop and implement a so-called "Transparency Law," based on international practice, which will clarify the activities of foreign-funded organizations in Georgia. Transparency of the purposes of financial flows will allow for an assessment of the security of their activities for the state.

Key words: Foreign influence, Law, protest, values, escalation.

სიცრუის თეორიაზე დაყრდნობით, დაშოფრული მესიჯის საჯაროდ გადაცემის ტექნოლოგიის ანალიზი

გიორგი გრატიაშვილი

სუაც-ის გენ.დირექტორი, ინჟინერიის დოქტორი, ინფორმატიკის მეცნიერების მაგისტრი, სტუ-ის პროფესორი და მთავარი მეცნიერ-თანამშრომელი.

ანოტაცია: სიცრუის თეორია წარმოადგენს ინტერდისციპლინურ კვლევით მიმართულებას, რომელიც მიზნად ისახავს ტყუილის წარმოშობის, ფუნქციებისა და შედეგების სისტემურ ანალიზს. იგი აერთიანებს ფსიქოლოგიის, ფილოსოფიისა და კომუნიკაციის მეცნიერების მიდგომებს, რათა შეისწავლოს, როგორ და რატომ ირჩევენ ადამიანები სიმართლის დამალვას ან დამახინჯებას. თეორია ყურადღებას ამახვილებს ისეთ საკითხებზე, როგორიცაა ინდივიდუალური მოტივაცია, სოციალური ნორმები, ეთიკური დილემები და ნდობის მექანიზმები. ამგვარად, სიცრუის თეორიის შესწავლა არა მხოლოდ ადამიანის ქცევის გაგებას უწყობს ხელს, არამედ საზოგადოებრივი ურთიერთობების სტრუქტურისა და მდგრადობის შეფასებასაც.

„სიცრუეზე“ აგებული კომუნიკაციის ტიპი, ფართოდ არის გავრცელებული თანამედროვე სოციალურ, მათ შორის პოლიტიკაში, მედიასა და ყოველდღიურ ურთიერთობებში და მოითხოვს, ემოციურ და კოგნიტურ პროცესებზე დაკვირვებას, ვერბალური და არავერბალური ნიშნების გათვალისწინებით.

როგორც ცნობილია, ფაქტების სახეცვლილების დროს, ადამიანი განიცდის სამ განსხვავებულ პროცესს, რომელიც დაკავშირებულია ემოციებთან, შინაარსის სირთულესთან და კომუნიკაციის პროცესის კონტროლთან. აღსანიშნავია ისიც, რომ ეს სამი ფაქტორი ურთიერთკავშირშია, თუმცა ზღვარი მათ შორის არაა ცალსახად განსაზღვრული და შეიძლება ითქვას, რომ პირობითია.

ცნობილია, რომ სიცრუის ამოცნობის სამი მეთოდი არსებობს: 1. არავერბალურ მოქმედებებზე დაკვირვება (სხეულის მოძრაობა, ღიმბის არსებობა ან არ არსებობა, მზერის გადატანა, ხმის ტემბრის სიმაღლე, მეტყველებს სისწრაფე, ენის წაბორძიკება და სხვა.). 2. საუბრის შინაარსის ანალიზი, (სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, რისი თქმა სურდა ავტორს ბევრის მომცველი სიტყვების ფონზე). 3. ფიზიოლოგიური რეაქციების კვლევა, (როგორიცაა სისხლის წნევა, პულსის

სიხშირე, ხელის გულების ოფლიანობა და სხვა). ამ სამი მეთოდიდან ჩვენი კვლევის პროცესში, საშუალება გვქონდა დავყრდნობოდით მხოლოდ პირველ ორს.

წინამდებარე სტატია, მიზნად ისახავს სიცრუის თეორიაზე დაყრდნობით, სასურველი, ფარული მესიჯის ადრესატისთვის საჯაროდ გადაცემის ტექნოლოგიის კვლევას, საქართველოში განვითარებულ პროცესებზე დაყრდნობით.

საკვანძო სიტყვები: სხეულის ენა. ექსპრესიები. არავერბალური მესიჯი. ემოციური ფონი. სახეცვლილი მესიჯი.

მოცემულ სტატიაში, „სიცრუის თეორიაზე დაყრდნობით“ მიმოვიხილავთ, შსს ოპერატიული დავალებათა დაგეგმვის სამმართველოს უფროსის ირაკლი შაიშმელაშვილის სატელევიზიო სიუჟეტს, მის ფსიქო-ემოციური განწყობას მიმდინარე პროცესებთან და მისივე საუბრის ფარულ შინაარსს, რომელიც კონკრეტული მისამართისთვის იქნა გაჟღერებული.

ინტერვიუერის სამუშაო სტაჟი: 22 წელი. სამსახურის შეწყვეტა, პირადი ნებით (ოჯახური პირობების გამო).

16 წელი თავდაცვის ძალებში;

6 წელი შსს-ს უწყებაში.

ძირითადი განათლება: სამხედრო აკადემია; ომის კოლეჯი.

სამსახურის დატოვების მიზეზი და ფსიქო-ემოციური განწყობა: ფიზიკურად და ფსიქო-ემოციურად გადაღლილია. უჩივის ჯანმრთელობის პრობლემებს, წლებია გეგმავს და მიზნად ისახავს სამოქალაქო ცხოვრებაში გადასვლას. სამსახურიდან წასვლის გადაწყვეტილების დაჩქარება, გამოიწვია მიმდინარე საპროტესტო აქციების მსვლელობამ, რასაც რუსეთისაგან აგრესიულად წარმართულ „ჰიბრიდულ ომად“ მოიხსენიებს, რასაც მისი გაშლილი ხელები და ამოტრიალებული ხელის გულები მოწმობს.

ემოციური ფონი: განიცდის და განიცდიდა მისი პიროვნებით ნაკლებ დაინტერესებას სამინისტროს მესვეურთა მხრიდან (მისივე თქმით, მისი გადაწყვეტილება სამსახურიდან წასვლაზე, არავის გაუპროტესტებია, გარდა, მისი მეგობრის, რომელიც სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის მაღალ ჩინოსანია). აღნიშნავს, რომ მიმდინარე საპროტესტო აქციების მოვლენებთან დაკავშირებით, შსს-ს განსაკუთრებულ დავალებათა დეპარტამენტის დირექტორის მოადგილესთან, მირზა კეზევაძესთან უკმაყოფილების დაფიქსირებამ, მასთან

ფიზიკურ დაპირისპირებამდეც კი მიიყვანა. შესაბამისად მისივე თქმით, მისი ემოციური ფონი უკიდურესად მძაფრია, რაც რეალურად ინტერვიუს მსვლელობისას მკვეთრი და ემოციური რეაქციებით არ გამოიხატება.

არავერბალური ექსპრესიები ინტერვიუს მიმდინარეობისას. როგორც ვიცით, სხეულის ენა და მიკროექსპრესიების კვლევა გვებმარება ოპონენტის ფარული ზრახვების დადგენაში. ვიდეო ჩანაწერზე ინტერვიუერი მოვლენათა გახსენებისას თვალებს მარჯვნივ და მაღლა მიმართავს, რაც ფსიქოლოგიური კუთხით, რაღაცის გახსენების ან კითხვაზე პასუხის ფორმულირების პროცესს ასახავს. ასევე შეიძლება მიუთითებდეს იმას, რომ ადამიანი გონებაში რაღაცას იგონებს, აფორმებს ან აწყობს. ნდობის მეტად მოპოვების მიზნით, ცდილობს წარსულიდან ფაქტების, მონაცემების ან დეტალების გახსენებას, რათა დაადასტუროს ან უარყოს ისინი, რომელიც მანამდე საუბარში ახსენა. ასეთ შემთხვევაში შეიძლება ითქვას, რომ მისთვის მსგავსი ტიპის მოვლენაზე ოპოზიციური კუთხით საუბარი არაბუნებრივი მდგომარეობაა. ასევე უნდა აღინიშნოს ბიჰავიორული მესიჯი, რომელიც საუბრისას თითების გადაჯაჭვით გამოიხატება და მიუთითებს „ჩაკეტილობაზე“. შეიძლება ითქვას, რომ აღნიშნული ფორმატში ის დისკომფორტს განიცდის და ცდილობს გააკონტროლოს ემოციები და შინაგანი და გარეგანი კომუნიკაციის პროცესი. ცნობილია რომ „მატყუარას“ მიერ, ინფორმაციის დამახინჯებისას, ხელების, ფეხების და ტერფების (რომელიც ინტერვიუში საერთოდ არ ჩანს), მტევნების და თითების მოძრაობა, უფრო მეტად შემცირებულია ვიდრე სიმართლის გაჟღერებისას.

საზოგადოების წინაშე ნდობის გასამყარებლად და აღნიშნული არავერბალური მესიჯების დასტურად, ინტერვიუერი აჟღერებს არგუმენტს, რომ თუ იგი სამსახურიდან წავიდოდა, მისი ლიკვიდაციის საკითხი გააქტიურდებოდა და მისი შვილების სოციალური განვითარებაც კითხვის ნიშნის ქვეშ დადგებოდა. აღნიშნული მესიჯის გაჟღერება, საჭირო იყო იმ წინა პირობის შესაქმნელად, რომ მის მიერ საქართველოს საზღვრების დატოვება ოჯახის წევრებთან ერთად ყოფილიყო გამართლებული. რაც თავის მხრივ იმას მიუთითებს, რომ მის მიერ გაჟღერებული მესიჯი ცალსახად გამოიწვევდა ადრესატის გაღიზიანებას და გაზრდიდა მის მიმართ არასასურველ ყურადღებას.

ჟურნალისტის თქმით, დღესდღეობით ყველა ფორმიანი თუ არაფორმიანი დაჯგუფება, რომელიც ძალადობის ნიშნებით არიან გამოხატული, ხალხისთვის მტრად არის აღქმული და

სთხოვს ინტერვიუერს განმარტოს თუ ვინ ვინ არის რეალურად: - ინტერვიუერი აცხადებს, რომ ჯინსებში ჩაცმული პირები არ არიან ფორმიანი ხალხი და ამის დასტურად იგი კვლავინდებურად გაშლილი ხელებით, ხელის გულს ატრიალებს მაღლა, რაც მის გულწრფელობას ადასტურებს. ამ არავერბალური ექსპრესიით შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ მისთვის ჯინსებში ჩაცმული

პიროვნებები მართლაც და სხვა პირებს წამოადგენენ. რაც იმაზე მეტყველებს რომ უწყება რომელსაც ის წარმოადგენს და პასუხს აგებს ქუჩის აქციების უსაფრთხოებაზე, არ იქვემდებარებს აღნიშნულ ჯგუფებს. ამ ყოველივეს დასტურად აცხადებს, რომ მის დაქვემდებარებაში მყოფი პოლიციელები ბრძანების გარეშე არ მოქმედებენ, ეს შეუძლებელია და რომ სისტემა ქმედითუნარიანი და მდგრადია. (შეიძლება ითქვას, რომ იცავს „ფორმიანების“ მოქმედებათა სამართლიანობას). კითხვაზე თუ რატომ ხდება თანამდებობების დატოვება სისტემის რიგებში, ინტერვიუერი პასუხობს, რომ უწყებებში განხორციელებული გადადგომის პროცესები, ხორციელდება პიროვნულ დონეზე, ფსიქო-სომატური სისუსტის კვალობაზე, იგი აცხადებს, რომ პოლიციური ძალების ე.წ. „ნიღბიანების“ მოქმედებას ვერავინ ვერასდროს ვერ დააიდენტიფიცირებს. ვინაიდან პრაქტიკა, რომელიც დღემდე იყო გავრცელებული და ხელშეუხებლობის სანაცვლოდ, პირადი თხოვნების შესრულების საფუძველზე ხდებოდა სისტემის შიგნით თანამშრომლების მოქმედება და დასჯა, ცუდი პრაქტიკაა და სურს რომ აღარ განხორციელდეს. პოლიციელების შეურაწმყოფელი მოქმედი ჯგუფები და ნივთების მსროლელი პირები, არიან შეგზავნილი, 500 და 1000 ლარიანი პროვოკატორები, რომლებიც ნერგავენ აგრესიას და ჯაჭური რეაქციით იწვევენ მიმბაძველობას (ინტერვიუერი ცდილობს რადიკალურად განწყობილ საზოგადოების ცნობიერებაში შეიტანოს სიცხადე, თუ როგორ ხდება მათი გულწრფელობის დემონიზირება, გამოყენება). აქვე ადასტურებს რომ, ძალოვანებში ერთეული პირების გამოკლებით, არავის არ სურს რუსეთი და მისი მოკავშირეობა, ყველანი ერთ მხარეს არიან და მით უფრო ოცნების ამომრჩეველთა უმრავლესობაც, რომელსაც არჩევანი ევროპისკენ ააქვთ გაკეთებული და რომ ისინიც საპროტესტო აქციის მონაწილენი არიან. იგი ერთის მხრივ თითქოსდა ადანაშაულებს ხელისუფლებას სიცრუეში, რომ თითქოსდა მათი თქმით „რაიმე ვერ გავაკონტროლებთ“, სიცრუეა და პრაქტიკულად შეუძლებელი. რითიც იმას ადასტურებს, რომ საპროტესტო აქციები მართვადაა და გეგმაზომიერად მიმდინარეობს.

კითხვაზე თუ ვინ ამზადებს მოქმედ საპოლიციო ჯგუფებს: ინტერვიუერი პასუხობს, რომ ჯგუფებს პირადი შემადგენლობის ხელმძღვანელები აფორმირებენ, რომლებიც არ ეყრდნობიან ნასწავლ პროცედურებს. აღნიშნული პასუხით იგი კვლავაც ცდილობს დაიცვას უწყება, შსს-ი, ვინაიდან დეპარტამენტის დებულებაში, ფიზიკური ანგარიშსწორების შესახებ ჩანაწერი არ არსებობს. აღნიშნულში ურევია აბსტრაქტული უცხო ხელი, რომელიც მისთვის უცნობია. უფრო მეტიც, მოქალაქეებზე დევნის განხორციელება დეპარტამენტის თვითმიზანი არასოდეს ყოფილა.

განმეორებით კითხვაზე: ცალკეული პოლიციელების მხრიდან, ქონდა თუ არა ადგილი გადაცდომას? მის სახეზე ღიმილის ექსპრესია ვლინდება, და უშვებს რომ შეიძლება პიროვნულად

ვინმემ გადააჭარბოს ძალას, მაგრამ არამც და არამც ჯგუფურად და სისტემატიურად, რაც იმას ადასტურებს რომ იგი დარწმუნებულია თავის თანამშრომლებში და აღნიშნულ ბრალდებას ვერ დაეთანხმება. უფრო მეტიც, იმეორებს, რომ ბრძანების გარეშე პოლიციელი არ იძრვის

ადგილიდან და იმახის “წერტილი” (ანუ ბრძანების გარეშე მოქმედება არ ხდება). კონკრეტული მითითების გარეშე არც ერთი პოლიციელი დევნას არ ანხორციელებს. ფაქტიურად სისტემა უხარვეზოა. ხელისუფლება იტყუება, როცა ცალკეულ შემთხვევებზე ანხორციელებს რეაგირებას, რადგან შეუძლებელია ნიღბიანების იდენტიფიცირება. რაც კიდევ ერთხელ იმას მოწმობს, რომ დღეიდან მათ ვერავინ ვერ მოსთხოვს პასუხს. უფრო მეტიც, დღევანდლამდე სპეკულირების საკითხად არსებული, 2019 და 2020 წლიდან ე.წ. „გავრილოვის“ პერიოდში ჩადენილი ძალოვნების გადაცდომები და მათზე მოკვლევის საბუთები, 2021-დან გაქრა და მასში მონაწილეები არც არასდროს არ დაისჯებიან.

ინტერვიუერი ანტისახელმწიფოებრივი განწყობის ფონზე, რადიკალურად განწყობილი მხარეების გასაგონად, გამოთქვავს აზრს, რომ გული სტკივა პოლიციელის მიმართ ცუდი დამოკიდებულების, რადგან ყოველი მათგანი სახელმწიფოს სამსახურშია. არასწორი ბრძანებების გაცემა შეიძლება მხოლოდ ვერტიკალზე ხორციელდებოდეს, ივანიშვილიდან ხარებაზე გავლით. სისტემის სიმახინჯე ერთ ადამიანზე დაყავს, რითაც ისევ ცდილობს ინსტიტუციის (ძალოვანების) დაცვას. ხარვეზად მიიჩნევს მხოლოდ პროცედურულ გადაცდომებს და ამავე

დროს ადასტურებს, რომ სამინისტროში არიან მასების მართვის პროფესიონალები, რაც იმას ნიშნავს, რომ პროცესები მართვადია და არავის ქონდეს ილუზია, რომ რაიმეს მიაღწევს ძალისმიერი გზით.

ჟურნალისტის მორიგ კითხვაზე, თუ ვინ გასცემს პროცედურული დარღვევებისთვის ბრძანებებს, ინტერვიუერს „ავიწყდება“ ჩაგრულის და განაწყენებულის მდგომარეობა და ბატონობით მოიხსენიებს - ბატონი სოსო და ბატონი შალვა. ეს ფაქტი კიდევ ერთხელ ცალსახად ამტკიცებს სისტემის და მის მესვეურთა მიმართ პატივისცემის არსებობას და მიზანმიმართულ ქმედებას ინტერვიუერის, რომლის შეტყობინებაც კონკრეტული, გარე ადრესატის მისამართით ჟღერდება.

ინტერვიუერი გამოხატავს პატივისცემას პროტესტანტების მიმართ და გამოთქვამს სურვილს, რომ მომავალშიც აქციაზე უფრო მეტი მშვიდობიანი და არამალადობრივი, მაღალი ინტელექტის და ღირებულებების მქონე მოქალაქეები მონაწილეობდნენ და ამავე დროს ამხვილებს ყურადღებას საქართველოში გამართულ სხვა აქციებზეც, რომელიც უნდა იყოს და

არის კიდევაც ყოველთვის მშვიდობიანი. განსხვავებით ევროპაში გამართული აქციების, რომლის დროსაც პროტესტანტები დიდ მატერიალურ ზიანს აყენებენ სახელმწიფოს და საკუთარ მოქალაქეების ქონებას. ამ ფაქტის აღნიშვნით, ცდილობს მოქალაქეების შეგონებას მშვიდობიანობისაკენ და ხმის მიწვდენას

დასავლეთით საზღვრებს მიღმა მყოფი პარტნიორებისთვის.

ინტერვიუერი მისი სამიზნე აუდიტორიისთვის, ასევე აცხადებს, რომ აქციაზე დგანან ოცნების მომხრეებიც, რომელთა სურვილიც ევროპისკენ სწრაფვაა, რაც იმას ნიშნავს რომ ქვეყანაში ორივე მხარეს (პოზიცია-ოპოზიცია) ერთნაირი სურვილი ამოდრავს და არც ერთ მათგანს არ სურს ოკუპანტთან თანამშრომლობა. სამწუხაროა, რომ ასეთი თანამოაზრეების მიმართ ხორციელდება აგრესიის და ზიზღის გამოხატვა, რომელიც თითქოსდა მავანს აფიქრებინებს, რომ მოვლენები კონტროლს მიღმაა დარჩენილი. ეს ასე არაა და უნდა ყველას ესმოდეს, რომ მიმდინარე საპროტესტო აქცია, თავიდან ბოლომდე კონტროლს დაქვემდებარებულია.

ჟურნალისტი დარწმუნებით იძახის, რომ ქართველ ძალოვანებს გავლილი აქვთ ბრიტანელების, ჰოლანდიელების და სხვა დასავლეთელების სწავლებები. რომელიც ჰუმანური მოქმედებებით ხასიათდება, თუმცა დღეს, სამწუხაროდ სხვა პრინციპებს ეყრდნობიან, რომელსაც ვერ შეხვდებით სამინისტროს მიერ დამტკიცებულ დებულებებში. რასაც ცალსახად ადასტურებს

მისი გაშლილი ხელის გული და ემოციური მტკიცება შედარებით მაღალი და აჩქარებული ტემპით. მიუხედავად ამისა, ინტერვიუერისთვის უცნობია თუ ვისგან მოდის მსგავსი მითითებები. (ეს დიალოგი არ ასახავს, ძალოვანების დასავლურ განათლებულობას, თუმცა პროცედურული

გადაცდომებიც შეინიშნება).

ჟურნალისტი ასევე ინტერესდება ოკუპირებულ ხაზთან არსებული მდგომარეობით, რომლის კონტროლიც შსს ოპერატიული დავალებათა დაგეგმვის სამმართველოს პირდაპირი დანიშნულებაა. საოკუპაციო ხაზთან მცხოვრებნი არიან პრაქტიკულად ცოცხალი ფარი, რომელთა უსაფრთხოებაც განსაკუთრებულ დავალებათა დეპარტამენტს ევალება. მათ გააჩნიათ შორიდან თვალ-თვალის ამერიკული ტექნიკა, რომელსაც არ იყენებენ და დაკავებული არიან მხოლოდ სოციალური ქსელში სადაზვერვო საქმიანობებით.

ინტერვიუერი ასევე ამხელს სისტემაში თანამდებობაზე, არაფრის მაქნისების დანიშვნას (ლუზერები), პარალელს ავლებს პრაქტიკულად პრეზიდენტის ინსტიტუციასთან და იძახის, რომ მის უწყებაში მაღალ თანამდებობებზე საშუალო განათლების მქონე პირის დანიშვნა გახდა შესაძლებელი კანონმდებლობით, რაც საპატრულო პოლიციაშიც კი არაა დაშვებული, რითაც ცდილობს პრეზიდენტის მიმართ შექმნილი განწყობის განეიტრალებას და მეორეს მხრივ აღნიშნავს არსებული პრაქტიკის სიმცდარეს, რომ არ დაკარგოს მსმენელების ნდობა. აცხადებს რომ აღნიშნული პრაქტიკა ისევ და ისევ „ხარებას“ - ზვიად ხარაზიშვილის დამკვიდრებულია (აღსანიშნავია ფაქტი, რომ მთელი ინტერვიუს განმავლობაში, სადაც პასუხის გაცემა გარკვეულ სირთულეს წარმოშობს, ან და სისტემის ხარვეზი შეიძლება წარმოაჩინოს, მიმართავს „განტევების ვაცს“ ე.წ. „ხარებას“, რომლის იმიჯიც საზოგადოებაში ისედაც „განსაკუთრებული სისასტიკით არის ცნობილი“ და რომლისგანაც პასუხის მიღება, პრაქტიკულად შეუძლებელია).

ინტერვიუერი შეხვდა პრეზიდენტს, სალომე ზურაბიშვილის, რომლის მიმართაც საუბრის დასაწყისში პატივისცემას გამოხატავს, როგორც საქართველოს გულწრფელად მოსიყვარულე

პრეზიდენტის, თუმცა აქვე აცხადებს, რომ არ სურს სიცრუეში ცხოვრება, რატომღაც ეს სიტყვები კონკრეტულად მასთან მიმართებაში წარმოთქვა, რაც იმას ნიშნავს, რომ ამ ეტაპზე მის მიერ წარმოებული „კამპანია“ სიცრუის ნიშნებს შეიცავს და დასძენს, რომ მისი დიდი სურვილია, როგორც ხელისუფლების წარმომადგენლის, ევროპული საქართველოს და გაერთიანებული საქართველოს ხილვა და რომ არ სურს სიცრუე და მით უფრო მისი „გაპრავება“. სწუხს რომ ომის კოლეჯის დამთავრებულსაც კი არ ეძლევა საშუალება საქართველოს აღმშენებლობაში ერთი აგურის დადების.

ჟურნალისტის მორიგ კითხვაზე თუ რატომ არ დგავენ სხვა თანამდებობის პირები მსგავს ნაბიჯს, ანუ რატომ არ ტოვებენ თანამდებობას და არ საუბრობენ მის მსგავსად, ინტერვიუერი აცხადებს, რომ წამოსვლამდე მას შეთანხმებული ქონდა სამოქალაქო თანამდებობა ერთ-ერთ კომპანიაში, თუმცა იძულებული გახდა დაეტოვებინა საქართველო ოჯახით, რადგან კომპანიის მფლობელმა უთხრა, რომ მის ქმედების შემდეგ ის „სნაიპერული დაკვირვების ქვეშ აღმოჩნდებოდა“. აღნიშნული ფაქტის გამო ინტერვიუერმა ყველასთან გაწყვიტა კონტაქტი, რომ ვინმე უნებლიეთ საფრთხის ქვეშ არ აღმოჩენილიყო.

ამის შემდეგ მოულოდნელად გადააქვს საუბარი რუსეთზე, სადაც იმახის, რომ რუსეთის მიმართ შიში აღარ გააჩნია, რადგან მისგან საკმაოდ ბევრი ზიანი აქვს მიყენებული საქართველოს, მათ შორისაა ბოლო 2008 წლის მოვლენებიც და მიუხედავად ამისა არც ერთ მხარეს საქართველოში, გამომდინარე „ყბადაღებული“ ნარატივიდან, რომელიც როგორც სისტემაში ისე საზოგადოებაში მუსირებს „აბა ომი გინდა“, ცხადია, რომ არც ერთ ჭკუათმყოფელს ომი არ სურს. ამიტომაც იგი იძულებული ხდება თავშესაფრად აშშ-ი აირჩიოს. აღნიშნული მესიჯით იგი, პრაქტიკულად უყენებს წინადადებას, რომ დროა დაუბრუნოს მიტაცებული მიწები თუ უნდა, რომ მომავალშიც შენარჩუნებულ იქნას ურთიერთ კეთილგანწყობა. წარმოთქმული ტექსტის შინაარსი, სწორედამ რომ წარმოადგენს ხელისუფლების „ფარულ მესიჯს“ დაპირისპირებული მხარის მისამართით.

ინტერვიუერი ადასტურებს, რომ ხელისუფლება საპატრიარქოსთან თანამშრომლობს, და ითვალისწინებს საპატრიარქოს საზოგადოებასთან ურთიერთობის ხელმძღვანელის ანდრია ჯაღმაიძის რეკომენდაციებსაც, რაც ორ ინსტიტუციას შორის ერთიანობას განასახიერებს და ნუ ეგონება მავანს, რომ მათ შორის შუღლს დათესავს და მორიგი დესტაბილიზაციის ფაქტს შექმნის ქვეყანაში.

ჟურნალისტის მორიგი კითხვის პასუხად ლექსო ლაშქარავას ინციდენტის შესახებ, ინტერვიუერი დასძენს, რომ მისი ცემის დროს პოლიციის დანაყოფი ინციდენტის ადგილზე არ

იმყოფებოდა, რადგან საპატრიარქოს თქმით, მოქალაქეები რომ არ დაეძაფრათ, არ იყო საჭირო ბევრი პოლიციური ჯგუფების გამოყენება. ამ წინადადებით იგი იცავს საპატრიარქოს ჰუმანურ დამოკიდებულებას საკუთარი მოქალაქეების მიმართ და კიდევ ერთხელ ადასტურებს თანამშრომლობის ფაქტს საპატრიარქოსთან და მის წარმომადგენელთან ა.ჯალმაიძესთან. მიმდინარე წლის 5-6 ივლისს, როდესაც ლექსო ლაშაქარავასთვის სამწუხარო სავალალო შედეგი დაფიქსირდა, ეს იყო დაახლოებით ცემიდან 10-15 წუთში, პოლიციელები იქ არ იმყოფებოდნენ. მათი ინციდენტის ადგილზე გამოჩენისას ყველა მოქალაქე უკვე ნაცემი იყო. ამ განცხადებით იგი ისევ ცდილობს დაიცვას შსს-ს რეპუტაცია რადიკალურად განწყობილი მოქალაქეების თვალში.

ინტერვიუერი ყურადღებას ამახვილებს ნარატივზე „აბა ომი გინდა“, როგორც ყველასთვის ცნობილ ფრაზაზე და ამავე დროს ადასტურებს, რომ ომი არავის სურს, რაც ისევ და ისევ არის ფარული განცხადება ოკუპანტის მისამართით, რომ სახელმწიფო არ ჩაერევა საომარ მოქმედებებში მის წინააღმდეგ, მიუხედავად იმისა, რომ გაგვაჩნია საოკუპაციო ხაზთან მათი მოქმედებების თვალთვალის საშუალება სპეციალური საშუალებებით, რომელიც აშშ-მა გადმოგვცა და რომელსაც პრაქტიკულად არ ვიყენებთ, ბოლო 2 წელია, რითიც ვუდასტურებთ ჩვენს მშვიდობისმოყვარეობას და კარგი იქნება თუ გაითვალისწინებს და დაგვიბრუნებს ოკუპირებულ ტერიტორიებს („ლიტრავ შენ გეუბნებიან, კოკავ შენ გაიგონე“).

დასკვნის სახით შეიძლება ითქვას, რომ დღევანდელი უკრაინის კონფლიქტი ყველასათვის ცხადია, რომ წლების წინ დაგეგმილი სცენარის ნაწილია, რასაც საქართველო კარგად აცნობიერებს და სხვის საქმეში „ცხვირის ჩაყოფას“ არ დაუშვებს.

ემიგრაციაში წასვლა მთელი ოჯახით, მათ შორის მეუღლით და ორი შვილით, არ იყო მარტივი გადაწყვეტილება. რაც იმას ადასტურებს, რომ აღნიშნული ინტერვიუ და მასში მონაყოლი ფაქტები წინასწარ დაგეგმილი გეგმის ნაწილია და არამცდარამც ემოციურ ნიადაგზე მიღებული გადაწყვეტილება. ამას მოწმობს ყველა მისი ექსპრესია და ემოციურ და კოგნიტურ პროცესებზე დაკვირვება, ვერბალური და არავერბალური ნიშნების გათვალისწინებით.

ჩვენი დასკვნის პასუხად, ინტერვიუს ბოლოს ჟურნალისტის თქმით, როგორც კიდევ ერთი მესიჯი რუსეთის მიმართ, ისტორია, რომელიც ინტერვიუერმა გააჟღერა, არის ნათელი მაგალითი იმის, რომ როდესაც რეჟიმი (მეზობელი) გწირავს და არ გაითვალისწინებს, არ ითვალისწინებს ჩვენს კეთილდამოკიდებულებას მის მიმართ და არღვევს ყოველგვარ შეთანხმებას, პროცედურას და სასიკვდილოდ გვიმეტებს, პასუხად ყოველთვის ჩნდება გზა, მხარე, დასავლეთის თუ სხვა სახელმწიფოთა სახით, ვინც მხარდაჭერას გამოგვიცხადებს და მზად იქნება მიგვიღოს, როგორც თვითგადარჩენისთვის მებრძოლი მაღალი ღირებულებების მატარებელი ადამიანი და

გამოგვიცხადოს მხარდაჭერა ყველა ასპექტში. აღსანიშნავია ისიც, რომ ინტერვიუერი ბოდიშს იხდის იმ საზოგადოების მიმართ, ვინც აცნობიერებს, რომ არსებულ პირობებში მეტის გაკეთება პრაქტიკულად შეუძლებელია და იძულებულია დატოვოს და განუდგეს უსამართლო დამოკიდებულებას როგორც „ოკუპანტის“, ასევე იმ დასავლელი პარტნიორების, ვინც ჩვენს თათსწლოვან იდენტობას და ღირებულებებს საფრთხის ქვეშ აყენებს.

სტატიაში მოყვანილი „სიცრუის თეორიის“ საფუძველზე, არამხოლოდ პიროვნებათა ფარული ზრახვების იდენტიფიცირებაა შესაძლებელი, მასების მოქმედებათა მოტივების გაგებაც, როგორც კოლექტიური აზრის, რაც საზოგადოებრივი ურთიერთობათა სტრუქტურის და მათი მდგრადობის შეფასებაში გვეხმარება. ცხადია აღნიშნული სტატია არ მოიცავს სრულ სურათს და მოითხოვს უფრო მეტ სიღრმისეულ ანალიზს და შემდგომ კვლევებს, როგორც მოცემული, ისევე სხვა საჯარო გამოსვლების მიმართ.

გამოყენებული წყარო:

1. Олдерт Фрай, «Детекция лжи и обмана», Изд.: Прайм-ЕВРОЗНАК, Санкт-Петербург, 2005г.
2. Олдерт Фрай. «Ложь - Три способа выявления; Как читать мысли лжеца; Как обмануть детектор лжи.» Изд.: Прайм-ЕВРОЗНАК, Санкт-Петербург, 2006г.
3. ფ.ზიმბარდო და რ. გერიგი, „ფსიქოლოგია და ცხოვრება“, თბილისი, 2004 წ.
4. ჰანს აიზენკი, „პიროვნების თეორია“, 2009 წ.
5. გია დეკანოზიშვილი, დისერტაცია - „დაკითხვის თანამედროვე პრობლემები სისხლისსამართალწარმოებაში და კრიმინალისტიკაში“, თბილისი, 2009წ.

Analysis of the technology of public transmission of encrypted messages based on the Lie Detection theory.

Giorgi Gratiashvili

CEO of PSAC, PhD in Engineering, Master of Computer Science, Lawyer, Professor and Chief Scientist at GTU.

Annotation: In modern society, a type of communication based on “lies” is widespread, including politics, media, and everyday relationships, which requires monitoring emotional and cognitive processes, taking into account verbal and non-verbal cues. Based on current processes in Georgia, the purpose of this article is to study the technologies of public transmission of hidden messages based on the theory of deception.

Key words: Body language. Expressions. Nonverbal message. Emotional background. Modified message.

ცნობები მიღმიერიდან კაცთა ჯვარი, როგორც მისია და მიზანი

დღეს ბევრი ინფორმაციაა ადამიანის მოვლინების შესახებ, თუმცა ყველაზე ცნობილი მაინც რამოდენიმე მათგანია, რომელიც ამა თუ იმ ერის წმინდა წერილებით არის გადმოცემული. უმთავრესი ბოლო 2000 წელია ბიბლიის წიგნებია, რომელშიც სამყაროს შექმნის და ადამიანის როგორც გვირგვინის ქმნილების შესახებ ცნობებს ვეცნობით.

წიგნში თხრობა ადამიანის ღვთის ხატობით იწყება, რომელიც გარკვეული პერიოდის მერე (ცოდვის) მონობაში ხვდება, ცრუ ღმერთების თაყვანისცემით კავდება.

და ღვთის რჩეულთა მხრიდან მონობიდან დახსნით, ღვთის მადიდებლად და მისკენ მსწრაფველად გვევლინება, რომლის ცნობიერების ტრანსფორმაციას და მონობაში შეძენილი

ცოდვებისგან გამოსყიდვას, თავად შემოქმედი, განკაცებული ღმერთი ანხორციელებს, ტოვებს მათ ახალი, განახლებული ძალებით, უბრუნდება თავის წილს, მე-9 ზეცას, წილს მამისას და მეორედ შეხვედრამდე დროებით გვემშვიდობება, რომლის დროსაც მოვა განკითხვად ადამიანთა და იმ

ნაყოფის მისაღებად, რომელიც თითოეული ჩვენგანის სულში ჩათესა, სიყვარულის, სათნოების, კაცთმოყვარეობის, სიხარულის, სიკეთის, სიმშვიდის, სიმდაბლის, მოწყალების, უმანკოების, მარხულობის და მიმტევებლობის სახით.

ცნობილია, რომ ყველაზე დიდი მონაპოვარი, საჩუქარი ღმრთისა არის თავისუფალი არჩევანის ნება, რომელიც უცვლელია დაბადებიდან კაცობრიობისა. სული რომელიც უფლისაგან მოეცა ადამიანს, ცხადია, რომ საწყისშივე თავისუფალი, თვითკმარი და თვითმყოფადია, რომელმაც სამყაროს გვირგვინს, ადამიანს სიცოცხლის ძალა შესძინა, აქცია ხატად შემქმნელისა.

ვიცით რომ სავანე, თავისუფალი, თვითკმარი და თვითმყოფადი სულიერი კაცისა იყო სამოთხე, რომლის სიკეთეც ვერ შეიშნო რადგან დაუმსახურებლად ჰქონდა ნაბოძები და ვერ გაიაზრა, ვერ დაიტია, რამაც მისი უცოდველი სული ღმრთისა შებღალა და დააკნინა, რის გამოც

საჭირო გახდა, ღვთისაგან ქმნილი სამყაროს და მისი სიკეთეების დამსახურებისთვის, სწავლა და მომუშაება ღვთის ქმნილებათა და შემოქმედებითობისა.

სწორედ იმ ჟამიდან იცვალა მდგომარეობამ კაცისა და დაიწყო მატერიალიზებული, დედამიწის სამოთხისეულ ანალოგიაში მოღვაწეობა. იცოდა რა ღმერთმა, რომ მისი ქმნადობის შესწავლას, კაცს დაცემული სულით ტანჯვა ელოდა, შეზღუდვა განზომილებით, დროითა და სივრცით. და რომ არ გადაეღალა ნიჭად გამრავლებაც და გადარჩენაც აჩუქა, თავისუფალი არჩევანის და ნებელობის პარალელურად. გამრავლების ნიჭში, სიამოვნების განცდა ჩადო, რათა დაესწავლა კაცს (მამაკაცსა და დედაკაცს), რომ სიცოცხლის ქმნადობა, როგორც მისთვის, ისევე კაცისთვისაც, სიხარულის, სიამოვნების და სიყვარულის მომნიჭებელი და განმახორციელებელია.

გადარჩენის ნიჭში, შიშის განცდა ჩადო, რათა განეცადა და დაესწავლა კაცს სიცოცხლის გაფრთხილება, არ მოქცეოდა უპასუხისმგებლოდ და უდიერად როგორც საკუთარ თავს, ისე სხვა ნაყოფით მისის შემოქმედებისა.

და იწყო ასე ღმერთმა სწავლება მის მიერ ქმნადი სულიერი კაცისა, რომლის ყოველი ხატი, შთამომავალი პირველი ადამიანის, ადამის ძედ იწოდება და ღვთის ქმნილი კაცის სახეა, რომელიც მთელი კაცობრიობის მანძილზე იზადება და ჟამიდან ჟამამდე სწავლობს და იგროვებს ცოდნას ღვთის შემოქმედებისას, რათა ერთ მშვენიერ დღეს, მისი მეორედ მოსვლის ჟამს, აწ უკვე დამსახურებულად დაიმკვიდროს ღვთის სასუფეველში ადგილი და ემსგავსოს ჭეშმარიტად მამას, სამყაროს შემომქმედს.

შესაბამისად ყოველი ადამიანი, შთამომავალი ადამისა და ნაწილი ღვთის სულისა იზადება ღვთის ქმნილი სამყაროს შესამეცნებლად, ამა თუ იმ გამოცდილების ან უნარების დასასწავლად, გამოსამუშავებლად ალბათ არაერთხელ გვსმენია გამოთქმა, „თხრობა“ რომელიც ხშირად გარკვეულ ისტორიულ მოვლენასთან მოქმედებაში მოიაზრება ხოლმე. ასევე გაგვიგონია, ოციანელები, ორმოცდაათიანელები და ა.შ. მაგალითად ყველასთვის კარგად ნაცნობი “თერგდალეულები”, რომლის ქვეშაც მე-19 საუკუნის უდიდესი მწერლები, ილია, ვაჟა, აკაკი, იაკობი და სხვები მოიაზრებიან, რომელთა ღვაწლიც და ამოცანაც ჟამისთვის, ეგრედწოდებული ეპოქისთვის საზოგადოებაში წერა-კითხვის და მსოფლიო კულტურის გაცნობა და განვითარება იყო, რომელიც აუცილებლად ეფუძნებოდა ღვთიურ ღირებულებებს და რწმენას.

კიდევ უფრო წარსულში თუ გადავიხედავთ და გავიხსენებთ 13 ასურელ მამას, და მათ ნამოღვაწარს, აღმოვაჩენთ, რომ იმ ჟამში და ეპოქაში, ჩვენს სამშობლოში იდგა ღვთის რწმენის გავრცელების და განმტკიცების დრო.

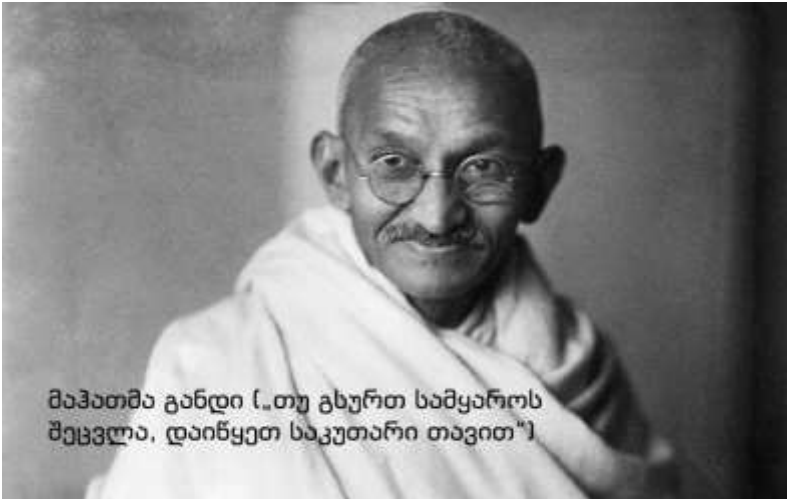
თუ კიდე უფრო წარსულში გადვინაცვლებთ და თავად ღმერთის განკაცების პერიოდს გავიხსენებთ, მივხვდებით, რომ ადამიანთა ანუ ღვთის ქმნილი კაცის, სულისათვის ერთი დიდი საფეხურით ამაღლების, დასწავლის და შემომქმედთან მიახლოების ჟამი იდგა, იმ აუცილებელი სულიერი ღირებულებების გამომუშავება რომლითაც თავად ის მოქმედებს სიცოცხლის მიმართ და სულს, რომელიც მისი განუყოფელი ნაწილია, მისივე შემოქმედების, მატერიაზე აღმატებულად მიიჩნევს, რაც რაღათქმაუნდა ცხადზე უცხადესია. ამის დასტურად მაცხოვარი მის მიმართ გაწვდილ კეისრის მონეტაზე იძახის, რომ „მიაგეთ კეისარს კეისრისა და ღმერთს ღმერთისა“-ო.

უნდა აღინიშნოს, რომ ისტორიის მანძილზე, რომელიც ათასობით წელს ითვლის, თითოეული ადამიანი იბადება, როგორც საერთო საღვთო ღირებულებების ისე კონკრეტული გამოცდილების უნარების გამოსამუშავებლად, დასასწავლად, რისთვისაც აუცილებელია, შეიძლება ითქვას უმთავრესიც კი წუთისოფელში, რომ ემიოს მისი ამოცანა, გასავლელი გზა, რომელიც ახალი აღთქმისეული ცოდნით უნდა განვლოს, უფლის შემწეობით, რაც მისივე სიტყვებით დასტურდება: “აილე ჯვარი შენი და შემომიდექ”. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ გაიგე შენი ამოცანა, მისია, როგორც ზოგადი ისე კონკრეტული და მიჰყევი ჩემს სწავლებასო, რამეთუ როგორი მძიმედ შესასრულებელიც არ უნდა იყოსო, მე შემიძლია ის შეგიმსუბუქო. “ის რაც არ ძალუძს კაცსა, ძალუძს ღმერთსა”.

იბადება კითხვა, მაშ როგორ მივხვდეთ ან სად გავიგოთ, ვისგან თუ რას უნდა ვიქმოდეთ, რა ჯვარია, რომელზეც მაცხოვარი გვესაუბრება? პირველი რაც უნდა გვახსოვდეს, არის ის რომ ღმერთი სიყვარულით მოქმედებს, მისი მოტივი სიკეთეა, მისი ქმნილების მიმართ და თუ ვხედავთ, რომ თავს უბედურად განვიცდით და სიცოცხლე არ გვიხარია, მისი ბრალი არაა, არამედ ჩვენსავე მიერ არჩეული მიზანი და მოცანაა. რომელიც წუთისოფელში დაბადებამდე გადაწყვეტით და უბრალოდ არ ვასრულებთ, რაც ჩვენს სულიერ მდგომარეობაზე ნეგატიურად აისახება, იწვევს შფოთსა და მღელვარებას.

არის შემთხვევები, როცა შიშებიც კი გვიპყრობს, რაც იმის მანიშნებელია, რომ გზას და ამოცანას რომელსაც გავდივართ, რადიკალურად არასწორად ვუდგებით, და როგორც უკვე ზევით ავღნიშნეთ, გადარჩენის ნიჭი აქტიურდება, რომლის დროსაც სულში შიშის განცდა გვეუფლება, როგორც ინდიკატორი, იმისა რომ გავიაზროთ და დროულად მივიღოთ ზომები მიდგომების შესაცვლელად. როგორც ნათქვამია: „თუ გინდა შეცვალო შენი ცხოვრება, დაიწყე შენი თავით“. ეს გამოთქმაც ადამიანთა ცხოვრებისეული დაკვირვებით იქნა

მაჰათმა განდი („თუ გსურთ სამყაროს შეცვლა, დაიწყეთ საკუთარი თავით“)

ინტერპრეტირებული. უნდა აღინიშნოს, რომ სული რომელიც ღმერთს ეკუთვნის და ჩვენ მატერიალურ სხეულზე ბევრად დიდია და სრულყოფილი, აქვს ნაბომები თავისუფალი არჩევანის ნება, რომლის ნებელობაში თვით შემოქმედიც კი არ ერევა, ირჩევს განსხეულებამდე კონკრეტულ

მიზანს, და ამოცანას, ე.წ. ჯვარს, რომელიც უნდა განვლოს წუთისოფელში მსგავსად განკაცებული მაცხოვრისა, რომელმაც ჩვენგან განსხვავებით, როგორც უფალის, იცოდა თუ რისთვის და რა მიზნით გვეცხადებოდა. ჩვენთვის, თუ ოდესღაც ღვთის წიაღში სამოთხეში მყოფთათვის ცხადი იყო ჩვენი ყოფიერება, დღეს აწ უკვე წუთისოფელში, ამოცანად იქცა არა მარტო ტვირთვა ჩვენი ამოცანისა და მიზნისა, არამედ მათი მოკვლევისაც, რასაც ჩვენივე უზრუნველობა, და კაცთა მტრის გზიდან აცდენის და დამონების მცდელობები განაპირობებს.

დღეს არამც თუ განკაცებული ღვთის სიტყვა არ ვიცით, არამედ რჯულის გადმოცემაც დაგვიწყნია. ამიტომაცაა, რომ უმწყემსო ცხერის ფარასავით მიმოფანტული ვართ, და მგლისათვის იოლ ნადავლად ვქცეულვართ. არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ჩვენს შემოქმედს, ჩვენი განღმრთობა განუზრახავს, რაც სრულყოფილების ტოლფასია, ბედნიერების წყარო, რომლისთვისაც შრომა, სწავლა, სიყვარული, სასოება და რწმენა ღვთისა გვესაჭიროება. ღმერთმა არა ტანჯვისთვის, არამედ ბედნიერებისთვის შეგვქმნა და ყველა სახის საშუალება გვიბოძა, უპირველეს ყოვლისა მისივე სახით, რომ შევძლოთ მკვიდრობა ამ განცდით, ორთავ სოფელსა შინა, რამეთუ რასაც დავთესთ აქ, მოვიმკით ყველგან.

გ.პრაბინაშვილი

მუდამ თქვეს სამსახურში!
 “საზოგადოებრივი
 უსაფრთხოების ანალიტიკური
 ცენტრი“